

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2014

Matej Štefanec s mamou

Milan Srvátka s dcérou a vnučkou

Štyri generácie žien z rodiny Pavlíkovej

Naši konfirmandi

Príbuzní konfirmandov

Požehnanie na začiatku školského roka

ROČENKA

**Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce**

Cirkevný rok 2014

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Adamovské Kochanovce

Milé sestry, bratia a vážení čitatelia!

Otvárate 6. číslo ročenky nášho cirkevného zboru. Vďaka Bohu sa nám opäť podarilo vytvoriť ju a opísať v nej formou kroniky najdôležitejšie udalosti, ktoré sme prežívali v cirkevnom zbore v roku 2014. Pri jej listovaní sa vám určite vybaví aj vlastné dojmy, spomienky a skúsenosti z tohto obdobia a prajem si, aby radostné a príjemné prevažovali nad smutnými a bolestnými.

Ďakujem všetkým prispievateľom či už slovom alebo finančným darom za podporu tohto diela. Ďakujem tlačiarni Tising za profesionálny i ľudský prístup. Prajem príjemne strávené chvíle pri čítaní.

Elena Šikudová

Úvodné slovo

Svedectvo bezmenného muža: Jedného slnečného rána som sedel pri raňajkách a uvažoval o všetkých starostiach a problémoch, ktoré ma v poslednej dobe sužovali. Problémy v práci, rodinné starosti, choroba – skutočne by som si mal nájsť čas k poriadnej modlitbe, povedal som si. A tu som náhle pocítil, že niekto vošiel do miestnosti. Otočím sa a čo nevidím: sám Pán Ježiš stál vo dverách! Nebol som schopný jediného slova, koktal som, ešte nikdy som nestretol Ježiša v tejto viditeľnej podobe.

Uvažoval som, či som sa nedopustil nejakého pochybenia, veď prečo iné by Ježiš stál vo dverách. Ale On sa usmial a dal mi nečakaný návrh: „Išiel by si sa so mnou na chvíľu prejsť?“ „Zaiste,“ zvolal som stále ešte v hrozných rozpakoch. A tak sme vyšli von a kráčali uličkami. Pozvoľna mi začal dochádzať význam udalosti, ktorá ma postretla, a tu som si pomyslel: Aká neuveriteľná príležitosť. Ježiš predsa pozná riešenie mojich problémov, odpovede na otázky, ktoré ma trápia v práci, v rodine... Ďalej som už nepremýšľal a oslovil som Ho: „Prepáč mi, Pane, ale potreboval by som poradiť v jednej zložitej záležitosti.“

Ale skôr ako som svoju otázku dokončil, Ježiš zdvihol prst k ústam a povedal: „Pst! počuješ?“ Spočiatku som nepočul vôbec nič. Ale potom mi do uší doľahlo bublanie neďalekého potôčika. A Pán si povzdychol: „No povedz, nie je to nádhera?“ Mal som plnú hlavu úplne iných myšlienok a tak zo mňa vyškľo: „Pane, môj duchovný život mi robí starosť. Vo svojich modlitbách cítim prázdnotu.“ Ježiš mi položil ruku okolo ramien a povedal: „Ticho! Počuješ ich?“ Na neďalekej lúke sa hrali a veselo výskali deti. A Pán sa znova pousmial. „To je krása!“ zvolal nadšene. „Iste ... dobre, že si ma na to upozornil,“ dodal som trochu podráždene.

Prišla mi na um hrozná vec. Čo ak túto príležitosť premárnim? Po svojom boku mám niekoho, kto má odpovede na všetky moje otázky, ktoré ma sužujú. Tak som sa nakoniec odhodlal a prehovoril s ním o náboženstve. „Pane, veľmi by ma zaujímalo, ako sa pozeráš na liberálnu teológiu...“ Opäť ma prerušil tým, že mi priateľsky položil ruku na rameno. Pán sa zastavil a mlčky zobral z cesty pár kamienkov. „Stavím sa, že netrafiš vrchol tamtoho telefónneho stĺpa.“ Bol som zmätený. Ako je možné, že ma k niečomu podobnému vyzýva náš Pán? No povedzte sami – keby ste vy boli Boh, nesnažili by ste sa byť aspoň trochu vážnejší? A Pán skutočne vrhol kamienok na stĺp. Preletel vysokým oblúkom a

... Ježiš sa netrafil! Bol som síce čím ďalej tým skľúčenejší, ale cez to všetko som zdvihol pár kamienkov a prvý z nich som vzápätí hodil o stĺp. Trafil som a Pán ma pochválil.

Ako sme tak išli ďalej, začal som mať dojem, že mám v hrudi kameň. Kedykoľvek som začal hovoriť na nejakú dôležitú tému, Pán ma vždy prerušil. Raz ho zaujali kvety vedľa cesty, inokedy motýľ, ktorý si sadol na plot, vták, ktorý letel nad nami. Naša prechádzka sa pomaly končila. Bol som namrzený, že som nevedel nič povedať. Vrátili sme sa do môjho domu. Ježiš sa rozlúčil a šiel pomaly ku dverám, ale ešte naposledy sa obrátil ponad rameno a povedal: „Hlavne sa nad všetkým toľko netráp...“

Bratia a sestry! Myslím, že všetci dôverne poznáme súženie v životných situáciách, ktoré nás prekvapili, trápenie nad otázkami, na ktoré nepoznáme odpoveď, starosť nad tým, čo budeme zajtra variť, čo si oblečieme. Je iste rozumné myslieť na zajtrajšok. Na to, čo budem robiť, kde budem spať. Mať všetko vyjasnené a zrozumiteľné. Ako často sa trápime, čo len s nami bude. Ako prežijeme, keď máme nízke platy, dôchodky a ceny všetkého sa stále zvyšujú... Nemal by som pravdu, ak som tvrdil, že podobné obavy sú neoprávnené. Človeku sa však často jeho zaistenie sa do budúcnosti stane životnou náplňou. Túžba po istote z vlastných zdrojov ale vedie k neslobode. Človek sám seba uvádza do otroctva a pritom zabúda, že je Božím dieťaťom a Hospodin sa o neho otcovsky stará. Naša budúcnosť je v Jeho rukách, preto nemusíme podliehať ustarostenosti. Vydať sa na cestu ku slobode znamená oslobodiť sa zo strachu o zajtrajšok a odovzdať sa Božej prozreteľnosti. Je totiž lepšie ocitnúť sa občas hladný na púšti, než byť uväznený v otroctve pri hrncoch plných mäsa.

Nechajme sa v tejto súvislosti osloviť slovom Božím a prijmime radostnú evanjelióvu zvesť o tom, že nebeský Otec sa o nás stará, ako ju čítame v Evanjeliu podľa Matúša, v 6. kapitole, veršoch 24 až 34: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom; lebo buďto jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone. Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť alebo piť, ani o telo, čím sa budete odievať. Či život nie je viac ako pokrm a telo viac než odev? Pozrite vtákov nebeských: ani nesejú, ani nežnú, ani nezhrmažďujú do stodôl, a váš Otec nebeský ich živí. Či vy nie ste omnoho viac ako oni? A tým, že ste ustarostení, kto z vás môže predĺžiť svoj vek čo aj len o lakeť? A o odev prečo ste ustarostení? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú, nenamáhajú sa a nepradú; hovorím vám: Ani Šalamún v celej svojej sláve neobliekal sa tak ako jedna z nich. Keď teda poľnú trávu, ktorá dnes je a zajtra ju do pece hodia, Boh tak zaodievá, či nie skôr vás, ľudia malej viery? Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať? Lebo všetko toto pohania hľadajú. Veď váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv

kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané. Nebuďte teda ustarostení o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň postará sa o seba. Dost' má deň svojho trápenia.“

Pán Ježiš aj nám hovorí: „Nebuďte ustarostení“. Čo to znamená? Máme sa tváriť, že sú nám veci týkajúce sa existencie ľahostajné? Nie, to Pán Ježiš nemyslí. Chce nás len zbaviť strachu. Chce nás vyzvať k dôvere, aby sme ňou naplnení, predstupovali pred Hospodina ako svojho nebeského Otca so všetkými potrebami. Určite to však neznamená, že nemusíme pohnúť ani prstom a Pán Boh za nás všetko vykoná. Nie, tak to skutočne nie je. Stará sa o nás cez naše konanie. Hospodin nás predsa obdaril rozumom a schopnosťami. Poveril nás slúžiť si jeden druhému. Preto, keď konáme dobré veci svojim bližným, sme akoby predĺženou rukou Božou. Pri tom sa nemôžeme spoliehať na seba, ale predovšetkým na Neho. Nebeský Otec presne vie, čo každý z nás potrebuje a pozná aj spôsob, ako nám to dá, len Mu dôverujme. Tak nebudeme ustráchaní o veci potrebné pre časný život. Naša myseľ nebude praskať pod náporom útrap a obáv aký zajtrajšok nás čaká, čo nám prinesie a naopak čo zoberie. Ak získame túto dôveru porozumieme i výzve: Hlavne sa nad všetkým toľko netráp...

Pán Ježiš vyzval Božie deti, aby neboli ustarostené a aby hľadali najprv kráľovstvo Božie. My sami už tu na zemi máme tvoriť kráľovstvo Božie. Už teraz máme niečo z neho uskutočňovať, aj keď je to možné iba čiastočne. Máme medzi sebou realizovať hodnoty kráľovstva Božieho, ktorými sú okrem spomínanej spravodlivosti aj pokoj a radosť ako svedčí apoštol Pavel slovami: „Lebo kráľovstvo Božie nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť a pokoj a radosť v Duchu Svätom.“

Uskutočňovať spomínané hodnoty dokážeme len vtedy, keď nebudeme ustarostení o živobytie. Pretože úzkosti ohľadom neho, ohľadom potrieb pre zajtrajší deň nás oberajú o pokoj, ktorý dáva Pán Ježiš Kristus. Hľadajme teda najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko, čo potrebujeme k telesnému životu nám bude pridané. Amen.

Mgr. Ján Ochodnický,
zborový farár

Základné informácie o Cirkevnom zbere Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 25.11.2014: 1542

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedníctvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Mgr. Vladimír Misároš ml., zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Vladimír Staňák, filiálka Adamovce
Emília Vašková, filiálka Lieskové
Anna Michaličková, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinsonová, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Hornáková, Anna Mikulová,
Eubomíra Adamčiová,
Ján Juríček, Jarmila Mikulová (náhradní členovia)

Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis

Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Viera Fabianová

Kochanovce: Eva Mikušaťová, Štefan Potoček,

Eva Kadlečíková, Anna Petrová, Pavlína Šikudová (náhradné členky)

Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková st., Michal Richtárik, Anna
Strechová,

Darina Chrenková ml. (náhradná členka)

Melčice: Božena Adašková, Janka Augustínová, Branislav Fabian, Vladimír
Misároš,

Martin Berka (náhradný člen)

Ivanovce: Anna Grumbáľková, Miroslava Križková, Danka Ochodnická, Anna
Poláková, Eubomír Staňák,

Ludmila Lukáčiková (náhradná členka)

Hospodársky výbor: Anna Križková, predsedníčka výboru
Elena Wilkinsonová
Peter Mikušat'

Stavebný výbor: Milan Adamči
Milan Lukáč
Lubomír Staňák
Jarmila Šebánová

Účtovníčka: Marta Mitanová

Pokladníčka: Viera Hladká

Kostolníčka, zvonárka: Pavlína Šikudová

Kantori: Martin Augustín, Zdenko Zajíček

Srdečne vás pozývame

Stály program

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8.30 v kostole

Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome

Biblická hodina v stredu o 17.30 v zborovom dome

Modlitebné spoločenstvo v stredu po skončení biblickej hodiny

Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Zborový spevokol v piatok o 17.30 v zborovom dome

Konfirmandi 1.ročník v piatok o 14.15 v zborovom dome

Konfirmandi 2.ročník v piatok o 15.00 v zborovom dome

Dorast evanjelickej mládeže v sobotu o 16.00 v zborovom dome

Večera Pánova

Prisluhuje sa 1.adventnú nedeľu, 3. adventnú nedeľu, 1.slávnosť vianočnú, na Nový rok, Zjavenie Krista Pána, 5. pôstnu nedeľu, na Zelený štvrtok a Veľký piatok, 1. slávnosť veľkonočnú, Nedeľu pokánia, poslednú nedeľu v mesiaci. Večera Pánova v domácnostiach sa prisluhuje podľa požiadania.

Vyučovanie náboženstva :

Škola	Deň	Čas	Ročník
ZŠ s MŠ Chocholná – Velčice	utorok	13:15 – 14:00	1.,2.,3.,4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	11:30 – 12:15	1.,2.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	12:25 – 13:10	6.,7.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	13:40 – 14:25	8.,9.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	12:25 – 13:10	3.,4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	13:40 – 14:25	5.
ZŠ s MŠ Ivanovce	štvrtok	10:55 – 11:40	3.,4.
MŠ Melčice – Lieskové	streda	9:45 – 10:15	
MŠ Adamovské Kochanovce	streda	14:30 – 15:00	
MŠ Ivanovce	štvrtok	14:45 – 15:15	

Kronika cirkevného roku 2014

November, december 2013

Adventné neделе

Denis Masár zapalaťuje prvú adventnú sviecu

rozsvietil veľkú bielu sviečku. Tento zvyk sa ujal na pôde cirkvi v Nemecku. Neskôr sa adventný veniec vyvinul do menšej podoby so štyrmi sviečkami, ako ho poznáme dnes.

Na začiatku nového cirkevného roku, v prvú adventnú nedeľu zapálil prvú sviecu katechumen Denis Masár z Melčíc – Lieskového. Na službách Božích oslávili Pána Boha i členovia spevokolu piesňou „Prichádzaš k nám, Kriste náš“. V 2. adventnú nedeľu sviece na adventnom venci zapalovali matka a syn, Andrea Štefancová a Matej Štefanec z Melčíc–Lieskového.

Pripravujeme cestu Pánovi, to je výzva tretej adventnej neделе, počas ktorej sa úlohy zapáliť adventné sviece ujali tri generácie jednej rodiny: Milan Srvátko, Janka Augustínová, Silvia Augustínová z Melčíc–Lieskového.

Posledná adventná nedeľa už tradične znamená potrebu hlbšieho uvažovania a hľadania. Najst' štyri generácie v jednej evanjelickej rodine nie je najjednoduchšie, najmä ak hľadáme medzi tými, s ktorými sa spoločne modlíme v chráme Božom. Podarilo sa to však aj v tomto roku a všetky sviece za adventnom venci postupne zapálili Pavlína Pavlíková, Elena Šikudová, Andrea Kontrová a Ella Kontrová z Adamovských Kochanoviec.

* **12. decembra** bol v chráme Božom pokrstený **Matias Kollár**, tretie dieťa Fridricha Kollára a Kvetoslavy Backovej z Chocholnej - Velčíc. Spolu s ním prijala sviatosť krstu svätého i **Lea Macharová**, prvorozené dieťa Tibora Macharu a Andrey Kollárovej.

* **Olívia Hajduková**, prvé dieťa Františka Hajduka a Michaely Hajdukovej, rodenej Adamčiovej **bola pokrstená 14. decembra**.

* V 4. adventnú nedeľu, **22. decembra, bola pokrstená Nela Kadlečíková**, prvé dieťa Mareka Kadlečíka a Jany Kadlečíkovej, rod. Staňákovej z Melčíc – Lieskového.

Medovníčky

Dalo by sa povedať, že to bola sobota – 7. decembra - ako každá iná. Opak však bol pravdou. V našom zborovom dome je to súčasť adventného času, že cítiť tú omamnú sladkú medovú vôňu. Typická sviatočná atmosféra - vonku pani zima spustila nečakanú bielu perinu a my v teplúčku pracujeme, občas si aj koledu zaspievame. Pýtate sa prečo? Nuž v Kochanovciach býva zvykom na štedrý večer obdarovať každého medovníkom a preto aj tentokrát zišli sa tu sestry a náš milý brat, aby dielo vykonali a všetkých potešili. Veď kto neprijíma dary rád? Povedzme si skratka a každého poteší aj vinšovačka krátka.

Medovníčky sme starostlivo zabalili, na sviatočný večer pripravili a požehnaný čas spolu prežili. *Hľa, aké dobré, aké milé je to, keď bratia spolu bývajú!* (Ž133, 1)
ĽA

Organový koncert

V tretiu adventnú nedeľu, 15. decembra, sme si opäť užili krásnu atmosféru organových koncertov v našom kostole. Opakovane k nám zavítala sestra Marta Gáborová zo Žilinského konzervatória, ktorá nám spolu s Dominikou Machutovou spríjemnila predvianočný čas. Spolu so vzácnymi hosťami sa predstavili aj naši domáci – Martin Augustín hrou na organe a Silvia Augustínová na priečnej flaute.

Vypočuli sme si známe i menej známe skladby od M. Moyzesa, P.J.Bajana, G. Muffata, J.S.Bacha, A. Vivaldiho a mnohých ďalších. Bol to nádherný súzvuk oboch nástrojov doplnený neopakovateľným sopránom sestry Dominiky Machutovej.

Aké pocity prežíva pri koncerte ten, kto nesedí medzi divákmi, ale na druhej strane, za organovým stolom? Túto otázku sme položili bratovi Martinovi Augustínovi a vypočuli sme si túto odpoveď: „Začína to trémou, strachom z prvých tónov, ale predovšetkým nadšením i radosťou. Tieto pocity burcujú snáď každým jedným umelcom pred vystúpením. Prvým stlačením klávesy ma opúšťa tréma, strach a nastáva už iba radosť. Radosť z hry, ale i radosť z toho, že rozozvučané tóny kráľovského nástroja potešia nejedného poslucháča.“

Tóny znejúce na organovom koncerte potešili viacerých. Svedčil o tom aj dlhotrvajúci potlesk a bol odmenou účinkujúcim a znakom toho, že sa koncert vydaril. Za všetkých prítomných sa účinkujúcim poďakoval a kvetinový dar odovzdal brat farár.

ĽA a MA

Dominika Machutová, Silvia Augustinová, Marta Gáborová, Martin Augustín

Vianočný spev pre život

Vianočný spev pre život je koncert pre Nadáciu Výskum rakoviny, ktorý sa pravidelne koná vo Veľkom evanjelickom kostole na Panenskej ulici v Bratislave. Účinkuje na ňom Veľký zbor Donských kozákov pod vedením Ivana Šallijeva. Aj tento koncert patrí akosi prirodzene k atmosfére blížiacich sa Vianoc, k času, keď sú ľudia na seba trochu milší, štedrejší...

Na koncerte, ktorý sa uskutočnil **v sobotu 21. decembra** zazneli duchovné, ľudové a vianočné piesne v podaní neopakovateľných slovanských hlasov popredných sólistov ruských aj zahraničných operných scén, združených v zbere donských kozákov. Perličkou tohtoročného koncertu bolo sólo na balalajke v podaní Sergeja Kondrateva. A na úplný záver, ťažko to mohlo byť inak, zaznela Tichá noc. Ako poďakovanie bratovi Jurášovi zbor naštudoval i pieseň Sedí sokol na javori.

Na koncerte sme si mohli vypočuť aj básne od Vladimíra Roya – Epitaf a Martina Rázusa – Vianočná v podaní Juraja Sarvaša.

Vďaka za sviatočné popoludnie, keď naše duše pookriali v úžasnom spoločenstve a pomohli sme tým, ktorí to potrebujú.

ĽA

Vianočné sviatky

„Máme svoj program!“ Veta, ktorou odpovedala mladá sestra bratovi farárovi na otázku, či ich rodina príde v nedeľu do kostola sa stala hlavnou myšlienkou štedrovečerného zamyslenia nad Božím slovom. Skutočne, každý z nás má svoj program a to nielen v pracovné dni, ale práve tak i v dni sviatočné. To, čo do svojho programu začleníme v mnohom záleží od priorít, ktoré vo svojom živote máme. V dobe, keď sa takmer každý sťažuje na nedostatok času, sa do nášho programu

zmestí len to, čo vedome i podvedome považujeme za skutočne dôležité. A tak sa dá z iného uhla pohľadu spoznať, čo je pre nás dôležité, pretože práve tomu vo svojom programe rezervujeme podstatné miesto.

Svoj program má nielen človek, ale aj Boh. No na rozdiel od našich ľudských plánov a programov v strede Božieho záujmu stojí človek sám: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ Ten svet sme totiž my všetci: ľudia minulosti, prítomnosti, ale tiež tí, ktorí prídu po nás. Všetkých nás Boh miluje bez rozdielu a Jeho láska sa prejavila najdokonalejším spôsobom, keď na svet poslal svojho jediného Syna, aby sme vierou v Neho prijali spasenie. Toto je Boží program, ku ktorému každý človek musí svojím životom zaujať jasné stanovisko. Na paletu rozličných ľudských odpovedí je všeličo: od nezáujmu až po hlbokú vieru. A je to práve viera, ku ktorej nás Boh povoláva pri oslave narodenia Jeho Syna a nášho Pána Ježiša Krista.

Štedrovečerné služby Božie svojím vystúpením obohatili členovia spevokolu, ktorí zaspievali pieseň Kristíny Royovej „Vianoce sa priblížili“ a tiež deti z besiedky pod vedením svojich vedúcich s pásmom „Chceme viac“.

Slávnostné služby Božie na prvú slávnosť vianočnú obohatil zborový spevokol piesňou „Betlehemske novy“ od Kristíny Royovej a po kázni Božieho slova sestra Ingrid Pet'kovská sólo hrou na flaute.

Chceme viac

Často sme svedkami úmorného boja rodiča s dieťaťom pred výkladom obchodu, kde sa dieťaťo snaží svojím správaním a konaním dať najavo svoje

požiadavky. „Ja chcem...“, to je obľúbené vetné spojenie našich detí. Môj kamarát má mobil, super oblečenie, ale ja chcem ešte viac, ešte lepší mobil, značkové oblečenie, ktoré mi bude každý obdivovať. Aj také bývajú želania a priania našich detí. Vianoce bývajú pre mnohých rodičov vhodnou príležitosťou obdarovať svoje deti darčekom, po ktorých túžia. Rodičia z lásky k svojim deťom, niekedy až nadmernej lásky, ktorá sa dá nazvať aj „opičou láskou“, kedy priania ratolestí sú im často rozkazom, sa snažia splniť všetky ich sny. A deti? Chcú stále viac a viac. Sú ochotné trebárs aj demonštrovať, aby dali všetkým navôkol najavo svoje požiadavky. Je im jedno kde a kedy. A tak aj pokojné štedrovečerné služby Božie boli prerušené demonštrujúcimi deťmi, ktoré sa taktiež dožadovali svojich požiadaviek. „My chceme viac, my chceme viac“, sa rozliehalo kostolom. Viac? Čoho? Ich želania nakoniec boli prekvapujúce, priam úžasné. Deti, ktoré žiadajú viac, no nie najdrahších hračiek, najmodernejších predmetov, najúžasnejších vecí založených na materiálnych hodnotách, ale niečo, čo sa dá nazvať tiež pokladom. Poklad, ktorý má skutočnú hodnotu a je ukrytý v našich srdciach. Deti žiadajú viac lásky k nášmu Spasiteľovi. Je veľa vecí, ktoré si za peniaze nekúpime. Kúpime si nádherné zariadenie do domu, ale domov si nekúpime. Doma môžeme mať drahé predmety, ale žiadnu radosť. Lieky, ak sme chorí, tiež môžeme kúpiť v lekárni, často už aj bez receptu, ale zdravie si nekúpime. A tak isto môžeme mať v knižničke Bibliu či modlitebnú knižku, ale v srdci žiadneho Ježiša. A preto aj deti z nedeľnej besiedky svojim jednoduchým vianočným želaním: „My chceme viac“, chceli vyjadriť svoju radosť z výnimočného daru, pokladu, na ktorý nepotrebujeme ani cent. Je to viera v Pána Ježiša Krista.

DF

Vianočný večierok

Predposledný deň starého roka sme pre mladých ľudí v našom zbore pripravili Vianočný večierok. Chceli sme spolu tráviť čas pri rôznych hrách, súťažiach a spoločnej zábave. Zároveň sme si chceli opäť pripomenúť pravú podstatu Vianoc.

Počas večerného zamyslenia sme sa tak trochu všetci na chvíľu ocitli v rozprávke *Tri oriešky pre Popolušku*. Spolu sme odhaľovali podobnosť postavy Popolušky s nami, ľuďmi, pošpinenými popolom hriechu, zmietaných vo svete dobra a zla. Popolušku z jej dovtedajšieho biedneho života mohla vytrhnúť len VIERA v tri oriešky a hriešneho človeka môže zo špiny hriechu a beznádeje vytrhnúť rovnako VIERA, no v Trojjediného Boha. Znovu sme tak objavili dôležitosť a moc viery v živote každého jedného z nás.

Zamyslenie následne pokračovalo otváraním našich „zázračných orieškov“, ktoré nám deň čo deň dáva náš Pán Boh.

V závere sme premýšľali nad rozprávkou nášho života, ktorú režíruje sám Boh, v ktorej nechýbajú zázračné oriešky fungujúce len skrze vieru, nechýba ani nádeje

na nový život po boku vznešeného Princa - Ježiša Krista a samozrejme ak uveríme tejto skutočnej rozprávke života s Bohom nebude absentovať ani ten vytúžený happy - end víťazstva dobra nad zlom.

LB

Január 2014

***19. januára 2014 bola pokrstená Júlia Múdra Šebíková**, druhá dcéra Tibora Múdreho Šebíka a Stanislavy Múdrej Šebíkovej, rod. Dubcovej z Melčíc – Lieskového.

† Dňa **26. januára zomrel** vo veku 85 rokov **brat Vladimír Kollár** z Melčíc – Lieskového.

Nový rok 2014

Prvé ráno nového roku 2014 sme privítali v chráme Božom pri spoločných prosbách o Božie požehnanie, ochranu a pomoc v novom čase, ktorý nám Pán dáva. Zborový spevokol vystúpil s piesňou „Modlitba“ z operety Poľská krv od Oskara Nedbala.

Ako základ kázne brat farár už tradične použil verš cirkevného zboru na rok 2014 z listu apoštola Kolosenským 2,6-7 „Preto, ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite, zakorenení a budovaní v ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v doborečení.“

Apoštol týmito slovami oslovil tých, ktorí prijali Krista Ježiša ako svojho Pána. Teda aj nás. Veď sme boli pokrstení v Jeho meno, k svojmu krstu sa hlásime, sme kresťania.

Je to vlastne dosť zvláštna formulácia - prijať Krista Ježiša ako Pána. Veď evanjelium je predovšetkým dobrá správa, že v Kristovi sme prijatí my! V Kristovi sme prijatí ako ľudia so svojimi vinami a chybami. A tu je reč o tom, že my Krista prijímame, máme Ho prijať ako Pána. Ten vzťah je teda obojstranný, obojsmerný. Každý musí sám urobiť rozhodnutie, či ponúkanú milosť prijmeme alebo nie, či sa milujúcemu hosťiteľovi odovzdá, či Ho prijme do srdca. To je prvý krok viery - či chceme mať Krista Ježiša za svojho Pána.

Apoštol pokračoval v písaní slovami: keď „ste prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite“. Keď sme urobili prvý krok, keď sme sa rozhodli pre Krista ako vláďára svojho srdca, keď vyznávame, že práve On, priateľ hriešnikov, je Pánom nad všetkými páňmi, Kráľom nad všetkými kráľmi, potom v ňom - v Jeho láske, v Jeho duchu, v Jeho diele naozaj žime.

Apoštol zrejme už vo svojej dobe prišiel na to, že sa dá vyznávať Ježiša ako svojho Pána, nosiť Ho v srdci, chváliť Ho od rána do večera, a pritom v ňom nežiť.

To je čosi podivné na kresťanskej viere, že môže vyzerat' ako hlboká a zbožná, a pritom byť povrchná, vyprázdnená, mňať sa svojho zmyslu. Kresťan sa môže uspokojiť s určitým minimom svojej viery. Ako také minimum vyzerá: občas zájsť do kostola, byť pokrstený, konfirmovaný, na veľké sviatky ísť k spovedi, zaplatiť si cirkevný príspevok,...., ale ak nebudem s Ježišom Kristom žiť, tak je to málo.

Ako sa ale žije v Kristovi Ježišovi? Snáď tak, ako sám Kristus prikázal, aby sme Ho nasledovali, aby sme sa podľa Jeho vzoru pokúšali vnášať do tohto sveta lásku a radosť, potešenie a povzbudenie, aby sme svojimi krokmi na našej životnej ceste sledovali rovnaký cieľ ako On, totiž spoločenstvo v kráľovstve Božom, ktoré tým sme zakúšať a zdieľať už tu a teraz.

Apoštol tiež píše: „Zakorenení a budovaní v Ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrorečení.“ Človek sa môže všelijako klátiť vo vetre svojej doby, všeličo tiež môže počas života budovať, ale vždy veľmi záleží na tom, z čoho človek vyrastá a na čom stavia, aký základ je položený. Ak sú základy dobré a korene pevne, môže si potom trúfnuť aj do smelých experimentov, do ruchu sveta, do bludísk ľudskej nepriazne. Ak je naším základom Ježiš Kristus, ak On je tým prameňom, tým zdrojom, z ktorého v živote čerpáme, potom sa môžeme pevne držať svojej viery a nenechať sa oklamať všelijakou prázdnotou či klamom.

Viera od človeka chce, aby sa vzdelával, pripomínal si jej základy. Neustále si preto pripomínajme a opakujme slová a príbehy evanjelia, ktoré zachytávajú a popisujú, ako sa viera prejavuje medzi ľuďmi. Ako nám aj apoštol pripomína, jedným z pilierov našej viery je vďačnosť. Vďačnosť za naše dni, možnosti, príležitosti. Byť vďačný Bohu za to, čo máme, je základným prejavom viery. V nespokojnom, nenasýtenom, a často sklamanom svete, je vďačnosť tým najlepším spôsobom, ako sa pozrieť do ďalších hodín a dní nášho života s nádejou. A práve to vám všetkým prajem v tomto novom roku, aby sme do budúcnosti hľadali s nádejou, pevne zakorenení a budovaní v Kristovi Ježišovi.

Na záver služieb Božích sme si už tradične vypočuli údaje zo štatistiky cirkevného zboru, ktoré pripravil brat farár. V roku 2013 bolo pokrstených 17 detí: 9 dievčat, 8 chlapcov, 1 dospelá sestra, 3 dospelí bratia, spolu 21 - o 8 viac ako v roku 2012. Konfirmovaných bolo 7 sestier a 1 brat, spolu 8, čo je o 4 menej ako v roku 2012. Sobášených bolo 5 párov (2 ev. a. v., 3 nábožensky zmiešané) a jedno manželstvo bolo cirkevným spôsobom požehnané. Pochovaných bolo 10 mužov, 14 žien, spolu 24 – o dvoch menej ako v roku 2012. K večeri Pánovej pristúpilo 307 mužov a 494 žien, spolu 801, o 22 menej ako v roku 2012. K 1. januáru 2014 sa do cirkevného zboru hlásilo 1527 bratov a sestier.

Prejav zborového dozorcú

Milé sestry, milí bratia.

Prvou myšlienkou, ktorou ste možno uvítali prvé ráno nového kalendárneho roku bolo tiché želanie, aby sa tento rok stal pre Vás osobne šťastným a požehnaným. Ako kresťania vieme, že splnenie týchto želaní nie je celkom v našich silách a v našich schopnostiach. Žijeme v ťažkej dobe plnej falošnosti a pretvárký, kde česť, charakter, slušnosť sú považované za prejav slabosti. V poslednej dobe sme svedkami až apatie, frustrácie v akom stave sa nachádza naša spoločnosť. Ale nepodľahnime tomuto dojmu, tejto situácii. V starozmluvnej knihe Józua čítame slová zasľúbenia, ktoré majú rovnaký dosah a význam aj pre nás dnes. Pán Boh sa prihovára k Józuovi a povzbudzuje ho uistením: „Budem s tebou... nenechám a neopustím ťa... len buď silný a odvážny!“ Pán Boh je s nami! Je to skutočnosť overená v životných skúsenostiach generácií. Veď boli to práve evanjelici, ktorí posúvali tento národ dopredu, ktorí obetovali aj to najcennejšie, svoje životy, aby zvíťazila pravda a láska. To všetko je potvrdenie toho, že Pán Boh je s nami! Dôverujme mu aj vtedy, keď nebudeme rozumieť všetkému, čo sa s nami okolo deje. V dôvere Pánu Bohu je naša sila a naše víťazstvo v bojoch života! V novom roku máme pred sebou široké pole práce a pôsobnosti, na ktorom sa vtedy budeme uberať správnu cestou, ak sa budeme snažiť plniť Boží zákon lásky: Milovať budeš Pána Boha svojho celým srdcom, celou dušou a celou myslou a svojho bližného ako seba samého.

Prijmeme teda uistenie: Hospodin, náš Boh bude s nami, kamkoľvek pôjdeme. Dôverujme mu a pod Jeho múdрым vedením konajme statočne to, čo On nám radí. Prajem Vám milé sestry, milí bratia i vašim rodinám v tomto nastávajúcom kalendárnom roku veľa zdravia, osobného šťastia a hojného Božieho požehnanie. Amen

Vážený brat farár

Na prahu nového roku 2014 Vám chcem poďakovať za tento bohumilý cirkevný zbor, za Vašu prácu na vinici Pánovej. Rok 2013 poznamenali náš zbor dve udalosti – síce nepríjemné, ale taký je už život. Tou prvou bolo preborenie stropu chrámu Božieho, tou druhou Váš úraz, ktorý Vás vyradil z aktívnej práce v zbere na viac ako 5 mesiacov. Pán Boh Vás vystavil skúške – skúške znášania bolesti, trpezlivosti, pokore, viere, že Pán Boh Vás neopustil, ale aj presvedčeniu, neboj sa, vydrž a ja ťa uzdravím. Nespočetnekrát som čelil otázke, kedy už príde pán farár, ako sa má, pozdravujeme ho a modlíme sa zaňho. Naše i Vaše modlitby boli vypočuté a tak cirkevný zbor sa vrátil do pôvodných dobrých kolají. Pane, Ty si to zariadil, aby každý, kto si počína zodpovedne, znova a znova pociťoval,

čo preňho vlastne znamená Božia láska. Pane Ježiši Kriste, prosíme Ťa za nášho brata farára, ktorý sa modlí s nami a zvestuje nám tvoje slovo: Daj mu zdravie, vytrvalosť, radosť a ohotu pre jeho službu ! Naplň jeho Ducha svojim Svätým Duchom ! Amen

Zasadnutie zborového presbyterstva

Zborové predsedníctvo zvolalo na 30. januára zasadnutie zborového presbyterstva do zborového domu. Zúčastnilo sa ho 35 presbyterov, 7 bolo ospravedlnených a 1 neospravedlnený. Po úvodnej piesni „Ježiš je svojej cirkvi Pán i Hlava“ prečítal brat farár slová 4. žalmu a v modlitbe prosil nášho Pána o požehnanie práce zborového presbyterstva a tým i celého cirkevného zboru.

Po zriadení zasadnutia bolo skontrolované plnenie uznesení z predchádzajúceho zasadnutia zborového presbyterstva. Ďalej bola hospodárskym výborom predložená správa o hospodárení cirkevného zboru za rok 2013 (viď tabuľku nižšie, stĺpec 3). Hospodársky výbor túto správu prijal na svojom zasadnutí 16. januára 2014. Prekontroloval tiež zostatky na bežnom účte k 31.12.2013 v sume 33 282,72 €, v pokladni 163,98 € a bola prevedená fyzická kontrola zostatku v pokladni. Prijal potvrdenie inventárnej komisie, ktorá skontrolovala stav hnuťelného majetku cirkevného zboru 4. januára 2014 a zistila, že súhlasí s údajmi uvedenými v inventárnej knihe. Členovia hospodárskej komisie navrhli, aby členovia zborového presbyterstva a následne i členovia zborového konventu prijali správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2013 a navrhli vysloviť poďakovanie s. pokladníčke a s. účtovníčke za vzorné vedenie účtov. Po zodpovedaní otázok, ktoré v následnej diskusii položili členovia presbyterstva bola správa o hospodárení prijatá a členovia presbyterstva vyslovili poďakovanie s. pokladníčke a s. účtovníčke.

	Rozpočet 2013	Hospodárenie 2013	Rozpočet 2014
príjmy z majetku	5 000,00 €	5 239,88 €	5 190,00 €
dary a príspevky	26 300,00 €	31 330,56 €	26 300,00 €
z toho dary	9 000,00 €	12 593,40 €	9 000,00 €
z toho ofery	9 000,00 €	8 931,20 €	9 000,00 €
z toho cirkevný príspevok	8 000,00 €	9 223,00 €	8 000,00 €
z toho z iných COJ			
z toho ostatné	300,00 €	582,96 €	300,00 €
príjmy z dotácií		4 200,00 €	

príjmy z predaja majetku			
ostatné príjmy	20,00 €	14,61 €	10,00 €
z toho úroky	20,00 €	14,61 €	10,00 €
z toho ostatné			
príjmy celkom	31 320,00 €	40 785,05 €	31 500,00 €
služby spolu	3 730,00 €	34 469,24 €	6 800,00 €
z toho opravy	1 000,00 €	32 781,82 €	4 000,00 €
z toho cestovné	900,00 €	477,87 €	900,00 €
z toho reprezentácia	200,00 €	36,42 €	200,00 €
z toho telefón	500,00 €	571,23 €	600,00 €
z toho revízie	300,00 €		300,00 €
z toho poisťky	330,00 €	305,32 €	300,00 €
z toho ostatné	500,00 €	296,58 €	500,00 €
prevádzková réžia	13 150,00 €	9 934,27 €	12 180,00 €
z toho časopisy	2 000,00 €	2 122,83 €	2 200,00 €
ceniny		32,00 €	
z toho kancelárske potreby	400,00 €	163,95 €	400,00 €
z toho čistiace potreby	100,00 €	17,35 €	100,00 €
z toho PHM	50,00 €	26,89 €	50,00 €
z toho ostatné	1 500,00 €	661,71 €	800,00 €
z toho vodné	300,00 €	141,97 €	300,00 €
z toho elektrická energia	1 100,00 €	1 173,27 €	1 200,00 €
z toho plyn	6 500,00 €	4 321,15 €	6 000,00 €
z toho daň z príjmu	1 070,00 €	1 050,62 €	1 000,00 €
z toho daň z nehnuteľnosti	20,00 €	20,40 €	20,00 €
z toho daň zrážková	10,00 €	2,71 €	10,00 €
z toho poplatky	100,00 €	199,42 €	100,00 €
ostatné výdavky	1 620,00 €	1 876,22 €	1 820,00 €
z toho príspevok vyššej COJ	1 400,00 €	1 619,86 €	1 600,00 €

z toho príspevok iným COJ		80,00 €	
z toho ostatné	220,00 €	176,36 €	220,00 €
výdavky spolu	18 500,00 €	46 279,73 €	20 800,00 €
rozdiel príjmov a výdavkov	12 820,00 €	-5 494,68 €	10 700,00 €

Hospodársky výbor tiež pripravil návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2014, ktorý bol predložený v ďalšom bode programu na prerokovanie zborovému presbyterstvu (viď tabuľka, stĺpec č. 4). Po otvorení diskusie bolo navrhnuté zvýšiť v časti výdavky – opravy pôvodnú sumu 2000,- € o ďalších 2000,- € z dôvodu plánovanej výstavby kanalizácie v roku 2014, a s tým súvisiacej potreby vybudovať prípojku v zborovom dome a na fare. Ďalej bolo navrhnuté riešiť výjazd z parkoviska pod kostolom, nakoľko doterajšie riešenie spôsobuje vyhadzovanie navezeného kameňa prichádzajúcimi autami. Brat farár odporučil poveriť riešením členov stavebného výboru. Návrh rozpočtu bol po zapracovaní vznesených návrhov odsúhlasený všetkými prítomnými.

Ďalším bodom programu bola analýza náboženskej príslušnosti v cirkevnom zbore, ktorej vyhotovením poverila všetky cirkevné zbory ECAV na Slovensku synoda. Boli zistené tieto údaje (viď tabuľka nižšie).

Diskusia bola v tomto bode pomerne dlhá a boli položené mnohé otázky. Z hľadania odpovedí na ne vyplynula potreba vykonať dôkladnú kontrolu evidencie

Názov obce patriacej do parochiálneho obvodu CZ	Počet obyvateľov obce 2001	Počet hlásiacich sa k ECAV 2001	Počet obyvateľov obce 2011	Počet hlásiacich sa ECAV 2011
Adamovské Kochanovce	743	302	818	270
Chocholná - Velčice	1 639	500	1 693	449
Ivanovce	800	350	915	320
Melčice - Lieskové	1 517	575	1 574	482
Spolu	4699	1727	5000	1521

členov v našom cirkevnom zbore. Odvtedy, ako sa zaviedla evidencia členov sa totiž viacerí odsťahovali alebo naopak prisťahovali a túto skutočnosť neohlásili na farský úrad – neodhlásili, alebo sa neprihlásili za členov cirkevného zboru. Na základe údajov z výberu cirkevného príspevku za rok 2013 bolo tiež zistené, že viacerí členovia cirkevného zboru nemajú uhradený cirkevný príspevok, hoci je jeho výška v našom zbore dobrovoľná a uvádzaný priemer na osobu (v roku 2013

6,26 €) má len informatívny charakter.

Zborový farár ďalej informoval o pripravovaných aktivitách v roku 2014: 9.2.2014 sa uskutoční zborový konvent, 15.3. bude zasadať seniorálny konvent v CZ Zemianske Podhradie, 7.4. bude v našom zbere seniorálna pastorálna konferencia kňazov Považského seniorátu, 12.4. sa uskutoční stretnutie presbyterov z cirkevných zborov Považského seniorátu v CZ Beckov, 7.9.2014 končí volebné obdobie zborového dozorca.

Na záver zasadnutia zborového presbyterstva zborový dozorca brat Slavomír Šikuda poďakoval prítomným za účasť a zborový farár modlitbou ukončil zasadnutie.

Február 2014

*Rodina Baldwinová a Staňáková
pri krste detí*

* **Baldwin Dale Stanton**, druhorodený syn Wayne Baldwin-a a Jarmily Baldwin, rod. Staňákovvej z North Quay Scarborough Austrália **bol pokrstený 16. februára 2014**. Spolu s ním **sviatosť krstu svätého** prijal i bratranec **Samuel Staňák**, druhorodené dieťa Lubomíra Staňáka a Michaely Staňákovvej, rod. Vavrovej z Ivanoviec.

† **Sestra Anna Zverbíková**, rod. Miklášová z Melčíc –Lieskového, dcéra Jána Mikláša a Anny rod. Adaškovej **zomrela 1. februára 2014** vo veku 71 rokov.

Zborový konvent

V **5. nedeľu po Zjavení, 9. februára 2014**, sa na záver služieb Božích konalo výročné zasadnutie zborového konventu. Prvým bodom programu bola kňazská správa zborového farára o živote nášho cirkevného zboru v roku 2013. Za základ zvesti Božieho slova si vybral text z 27. kapitoly Skutkov apoštolov. Apoštol Pavel je v nej zachytený ako jeden z cestujúcich a jeho viera sa neprejaví ani v kázni ani v žiadnom poučovaní, ale v konaní uprostred kritickkej situácie, ktorá nastane. A práve tým, ako je tento príbeh zdanlivo všedný, nám ukazuje kresťanskú vieru v praktickom, každodennom živote. Dáva nám príklad, ako by sa mal kresťan správať uprostred ľudí, ktorí neveria Bohu a myslia hlavne sami na seba. Každý deň predsa prichádzajú v živote niekoho z nás situácie, keď mnohé záleží práve na tom, či sa budeme držať svojej viery a vydáme o nej jasné a radostné svedectvo. A práve to od nás Boh čaká, a preto nám tiež dal vieru, aby

sme o Ňom vydávali svedectvo celým svojim životom, v rozličných situáciách, v ktorých sa ocitáme.

V ďalšej časti kňazskej správy zazneli konkrétne informácie o živote nášho cirkevného zboru. Hlavné služby Božie sa konali o obvyklom čase o 8.30 hod. s priemernou účasťou 168, t.j. 11 % členov cirkevného zboru. Počas slávností bola priemerná účasť 239, t.j. 15,7 % a na Štedrý večer 575, t.j. 37,7 % . Stredtýždňové služby Božie vo filiálkach navštevovalo priemerne 21 účastníkov, čo je 1,4 % členov CZ. Pôstne večierne navštívilo priemerne 20 účastníkov a adventné večierne 22 účastníkov. Modlitebných týždňov sa zúčastnilo priemerne 16 účastníkov – 1 %.

V roku 2013 počas práceneschopnosti brata farára v mesiacoch apríl – august a október poslúžili zvesťou Slova Božieho s. seniorka ThDr. Eva Juríková (2 x), s. farárka Mgr. Jana Drottnerová (2 x), b. kaplán Mgr. Jozef Pacek (9 x), b. kaplán Mgr. Ján Sadloň (5 x), b. kaplán Mgr. Ondrej Šoltés (2 x) a manželia Mgr. Zuzana Peťkovská a Mgr. Ondrej Peťkovský (1 x). Hrou na organe počas roku slúžili bratia Martin Augustín a Zdenko Zajíček.

V roku 2013 bolo pokrstených 9 dievčat, 8 chlapcov, 1 dospelá sestra a 3 dospelí bratia – spolu 21. Rodičia pri krste svojich detí bez akýchkoľvek ťažkostí sľúbia Pánu Bohu, že budú svoje deti vychovávať vo viere v Neho. Teší nás, že niektorí svoj sľub plnia a za svoje dieťa sa modlia a neskôr sa modlia spolu s ním, čítajú mu biblické príbehy, rozprávajú o Pánu Bohu, využijú tiež pomoc cirkevného zboru a prihlásia ho na krúžok náboženstva v materskej škole, chodia s ním na nedeľnú besiedku, počas povinnej školskej dochádzky ho prihlásia na vyučovanie náboženskej výchovy, atď. Ale sú medzi nami aj rodičia, ktorí na svoj sľub Pánu Bohu zabudnú možno hneď vo chvíli, ako ho vyslovia a pre duchovný rast svojho dieťaťa nespravia absolútne nič, ba neraz mu aj kladú rozličné prekážky na ceste viery. Modlime sa neprestajne aj za týchto rodičov, aby nepremárnili dar, ktorý im Pán Boh dal v ich dieťati.

Sviatosť Večere Pánovej bola celkom prisluhovaná 25-krát, z toho 20-krát v kostole a 5-krát v domácnosti. Celkovo k Večeri Pánovej pristúpilo 307 mužov a 494 žien, spolu 801.

Ku konfirmácii sa v 2. ročníku pripravuje 7 konfirmandov a v 1. ročníku 18 katechumenov. U konfirmandov 2. ročníka pretrvával problém s dochádzkou. Na vyučovaciu hodinu prichádzali striedavo traja, štyria a ostatní bez ospravedlnenia vymeškávali. Dvaja konfirmandi majú viac ako 60 % vymeškaných hodín. Z toho dôvodu zborové presbyterstvo prijalo uznesenie, ktoré bolo písomne doručené rodičom konfirmandov: „Pokiaľ sa konfirmand nezúčastní na 70 % hodinách konfirmačnej prípravy, a prípadná neúčasť nebude ospravedlnená lekársym potvrdením, nebude pripustený ku konfirmačnej skúške a následnej konfirmácii.“

Zborový spevokol sa stretával pod vedením brata farára za účasti 17 členov

spevokolu. Po úraze brata farára ho v dirigovaní zastúpil brat kantor Martin Augustín. Keďže má k tejto úlohe vďaka prebiehajúcemu štúdiu na konzervatóriu potrebné predpoklady, pokračoval vo vedení spevokolu až do konca kalendárneho roku.

V každú nedeľu okrem letných prázdnin sa počas služieb Božích stretávala detská besiedka pod vedením Dašy Fabianovej a Veroniky Vaculovej. Nedeľnú besiedku navštevovalo priemerne 20 detí. Najskôr sa zúčastňovali úvodu služieb Božích a po udelení požehnania spoločne so svojimi vedúcimi prešli do zborového domu. Keďže na detskej besiedke sa stretávajú deti vo veku od dvoch do trinásť rokov, delia sa na dve skupiny – staršie a mladšie deti. Tí najmladší „besiedkari“ sú na besiedke sprevádzaní svojimi rodičmi.

Vedúci besiedky dokončili sériu výkladov biblických príbehov zo Starej zmluvy, ktoré boli prispôbené tak, aby boli prijateľné a pochopiteľné pre všetky deti. Od septembra začali preberať sériu vydanú Východným dištriktom ECAV na Slovensku „Život stromu“.

Vyučovanie náboženstva prebiehalo na troch základných školách vo všetkých ročníkoch. V 1. ročníkoch je spolu 14 detí, v 2. 10 detí, v 3. 15 detí, vo 4. 18 detí, v 5. 5 žiakov, v 6. 13 žiakov, v 7. 12 žiakov, v 8. 8 žiakov a v 9. 8 žiakov. Spolu teda 103 žiakov. Týždenne sa vyučuje 8 hodín, z toho 6 v ZŠ Melčice – Lieskové a po jednej hodine v ZŠ Ivanovce a ZŠ Chocholná - Velčice. Okrem toho sa v troch materských školách na území nášho cirkevného zboru stretáva krúžok evanjelického náboženstva, ktorý navštevuje 10 detí v Ivanovciach, 9 detí v Melčiciach – Lieskovom, 5 detí v Adamovských Kochanovciach. Spolu teda 24 detí. V MŠ Chocholná - Velčice sa krúžok nestretáva, pretože rodičia prihlásili len 1 dieťa.

Po prednesení kňazskej správy bola táto prítomnými konventuálmi prijatá. Správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2013 a návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2014 predložil hospodársky výbor. Obe správy prerokovalo zborové presbyterstvo na svojom zasadnutí 30. januára 2014 a odporučilo ich prijať. Po ich predložení na konvente bratom dozorcóm boli správy prijaté.

Zasadnutie zborového konventu sme zakončili modlitbou a spoločným spevom hymny Hrad prepevný.

Úmrtie brata farára Baláža

V utorok **18. februára** sme sa spolu s bratmi a sestrami z Cirkevného zboru Stará Turá vydali na smutnú cestu do Svätého Kríža – Laziska. Nešli sme obdivovať krásu celodreveného kostola uprostred liptovskej prírody, ale išli sme sa rozlúčiť s bratom farárom **Danielom Balážom**, ktorý v čase keď pôsobil ako kaplán v Cirkevnom zbore Trenčín neraz prišiel medzi nás a počas neprítomnosti nášho zborového farára ho ochotne zastupoval.

Málokto veril správe o jeho úmrtí, ktorá sa ako lavína začala šíriť v podvečer 14. februára, keď brat farár len pár týždňov predtým oslávil tridsiate narodeniny. Narodil sa 13. januára 1984 v Žiline. Keď mal tri roky, stratil otca. Po maturite na Gymnáziu v Rajci nastúpil na Evanjelickú bohosloveckú fakultu UK do Bratislavy. Po jej absolvovaní a zložení kaplánskej skúšky bol 2. augusta 2008 ordinovaný v chráme Božom v Spišskej Novej Vsi. Pôsobil ako kaplán v Novom Meste nad Váhom, v Starej Turej, Trenčíne, Žiline a v Považskom senioráte. Po absolvovaní farárskej skúšky si ho Cirkevný zbor Svätý Kríž – Lazisko zvolil za svojho duchovného pastiera. V cirkevnom zbore pôsobil tri roky.

Pri poslednej rozlúčke sa chrám Boží zaplnil takmer do posledného miesta. Prítomní boli nielen členovia jeho rodiny, ale i Zbor biskupov ECAV na Slovensku a viac ako stovka farárov. Telesné pozostatky zosnulého boli na druhý deň, 19. februára, uložené na Evanjelickom cintoríne v Žiline – Bytčici.

Prázdninová párty

„Máš chuť zabaviť sa cez jarné prázdniny s kamarátmi nielen cez facebook, ale aj osobným stretnutím s nimi?“ Takto znela výzva pre všetky prázdninujúce deti, ktoré mali možnosť zúčastniť sa dňa 20. februára 2014 Prázdninovej párty v zborovom dome. Prázdniny pre deti, žiakov, študentov kedysi znamenali, dnes znamenajú a určite aj budú znamenať čas, kedy sa nemusí skoro ráno vstávať do školy, plniť si školské povinnosti a hlavne užívať si voľno podľa svojich predstáv. No predstavy o prázdninách u detí boli a sú iné. Kedysi boli ulice, parky, záhrady do neskorého večera zaplnené preháňajúcimi sa deťmi na bicykli, za loptou a pod., keď ráno sa nemuselo ísť do školy. Dnešná generácia detí sa tiež preháňa do neskorého večera, ale prstom po klávesnici či mobile. Ale vďaka Bohu máme ešte aj dnes deti, ktoré túžia po spoločenstve, túžia po stretnutí a tak neváhali prísť na Prázdninovú párty. Párty, na ktorej nechýbala zábava, smiech, ale aj malá hostinka. Jedlom, ktoré si deti samé zhotovili, uspokojili si svoju biologickú potrebu – hlad. Ale všetci sme boli slovami z Písma Svätého „Ja som chlieb života, kto prichádza ku mne nikdy nebude lačniť a kto uverí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ (J 6, 35) pozvaní ešte na jednu hostinu. Na hostinu, ktorú má pre každého z nás pripravenú Pán Ježiš, aby nasýtil našu hladnú dušu svojimi slovami. A preto si prajme a snažme sa, aby sme nepoznali duševný hlad.

DF

Tvorivé popoludnie

V sobotu 22. februára sa od 14.00 hod. zaplnili stoly v zborovom dome neobvyklými predmetmi: kvetmi, stuhami, sklenenými kryštálkami, drôtikmi, črepníkmi a mnohým iným. To všetko so sebou priniesol náš brat Peter Vacula, ktorý pre nás pripravil tvorivé popoludnie, počas ktorého si všetci prítomní mohli

vlastnými rukami vyhotoviť dekoráciu do svojej domácnosti. Hlavným motívom bola jar, ktorá akoby nezadržateľne kloपालa na dvere. Prítomné sestry, ale i odvážni bratia vytvárali ozdobné venčeky, kvetinové aranžmány a ďalšie doplnky podľa svojej fantázie. Peťo dobrou radou a pomocnou rukou každému pomohol. Aj týmto mu ďakujeme za príjemne strávené popoludnie.

Marec 2014

* **1. marca 2014 bola pokrstená Barbora Vajová**, druhorodená dcéra Eduarda Vaja a Dagmar Vajovej, rod. Skovajsovej z Trenčína.

Brigáda

Na zasadnutí zborového presbyterstva bolo na základe skúseností s výjazdom na

Slavomír Šikuda a Milan Lukáč kladú dlažbu

parkovisko pod kostolom navrhnuté predĺžiť plochu vjazdu zo zámkovej dlažby o 1,5 metra, čím by sa uľahčil vjazd a predišlo by sa vyhadzovaniu kameňa. Po zakúpení potrebného materiálu sa realizácie tohto návrhu ujal

brat dozorca Slavomír Šikuda a bratia Milan Lukáč, Jaroslav Hájnik st. a Jaroslav Hájnik ml. **V stredu 12. marca** po zhutnení podkladu osadili obrubníky a uložili navrhovaného 1,5 m novej dlažby. Toto riešenie sa

ukázalo ako vhodné a kamene zostávajú na mieste, ktoré im bolo určené.

Organový koncert

Bol prekrásny jarný deň **22. marca 2014**. Skoro letné počasie lákalo k rôznym aktivitám: jedných k prácam okolo domu, v záhrade, k jarnému upratovaniu,... iných k prechádzkam po prírode. Večer toho krásneho dňa sa končil rovnako krásne – v kostole na organovom koncerte Hommage á Bach venovaného ako poctu rodu J.S. Bacha. V podaní nám sestry Mgr. Marty Gáborovej zo žilinského konzervatória, brata kantora Martina Augustína a sestry Silvie Augustínovej zazneli viaceré skladby, ktorých autormi boli členovia Bachovho rodu – strýko, bratranec a synovia Johanna Sebastiana Bacha: Johann Christoph, Johann Bernhard, Wilhelm a Carl Philipp Bachovci.

Pôstne stredtýždňové služby Božie

Podľa návrhu tém k pôstnym stredtýždňovým večiarňam z Generálneho biskupského úradu sa sme sa na stredtýždňových službách Božích v pôste 2014 venovali posolstvu, ktoré pre svoj život nachádzame v osobe Mojžiša, ktorého si Pán Boh vyvolil ako toho, ktorý vyvedie Jeho ľud z Egypta.

Stredtýždňové pôstne služby Božie sa konali celkovo 9 krát vo všetkých filiálkach nášho cirkevného zboru. Priemerná účasť bola 19 bratov a sestier.

V týždni medzi 4. a 5. pôstnou nedeľou sa konal pôstny modlitebný týždeň v Chocholnej- Velčiciach, Ivanovciach, Melčiciach a Lieskovom. V Adamovských Kochanovciach sa modlitebné stretnutie neuskutočnilo, pretože okrem brata farára a sestry kostolníčky sa nik nezúčastnil. V ostatných filiálkach bola priemerná účasť 20 veriacich.

Apríl 2014

♥ **24. apríla 2014** vstúpili do stavu manželského **Milan Gajdoš** z Ivanoviec a **Elena Murínová** z Nitrianskeho Pravna.

***Rebeka Kráľová**, prvorodená dcéra Jakuba Krála a Barbory Filusovej z Melčíc – Lieskového **bola pokrstená 27. apríla 2014.**

Krst Rebeky Kráľovej

† **Brat Juraj Ondrejička** z Bratislavy, syn Juraja Ondrejičku a Evy, rod. Letašiovej **zomrel 21. apríla 2014 vo veku 95 rokov.**

† **Sestra Anna Mikušaťová**, rod. Križanová z Chocholnej – Velčíc, dcéra Jána Križana a Evy, rod. Šargavej **zomrela 26. apríla 2014 vo veku 98 rokov.**

Stretnutie kňazov Považského seniorátu

7. apríla sa konalo v Adamovských Kochanovciach každomesačné stretnutie kňazov Považského seniorátu - Seniorálna pastorálna konferencia. V úvodnej časti bola v chráme Božom prisluhovaná Večera Pánova. Domáci zborový farár v spovednom príhovore hovoril o prosbe Ježišových učeníkov: „Prispor nám viery!“, pretože táto prosba je aktuálna aj pre nás a mala by vychádzať z našich úst častejšie.

Pastorálna konferencia pokračovala v zborovom dome, kde si prítomní vypočuli pracovné informácie od s. seniorky Evy Juríkovej a diskutovali na aktuálne témy z cirkevných zborov i celej cirkvi. O pohostenie a chutný obed sa ako obvykle postarali naše sestry.

Stretnutie zborových presbyterov

V sobotu **12. apríla 2014** sa v Beckove stretli presbyteri, dozorcovia a spolupracovníci z cirkevných zborov Považského seniorátu na 4. seniorálnom stretnutí. Po prvýkrát prijali pozvanie i naši presbyteri a kurátori spolu s bratom farárom a bratom dozorcem.

Po úvodnej piesni a krátkej modlitbe privítal všetkých prítomných domáci zborový dozorca Peter Kočický. V príhovore nás domáca sestra farárka Monika Čipciarová vyzvala na základe slov z knihy Prísloví 4,24 „Odstráň od seba falošné ústa a vzdial’ od seba zvrátené pery“, aby sme si v pôstnej dobe uvedomili, že pohľad do Božieho zákona je pre nás zrkadlom, v ktorom vidíme samých seba. Srdce naplnené múdrosťou od Hospodina vedie človeka k tomu, aby si ovládal svoje ústa a svoje pery, aby sa odúčal a vyhýbal falošným rečiam a zvrátenostiam úst. Lebo všetci, ktorí pracujú na budovaní kráľovstva Božieho by sa mali snažiť o pravdivé ústa a čisté pery.

Na stretnutí sme boli rozdelení do štyroch pracovných skupín, v ktorých sme hodnotili a porovnávali prácu v jednotlivých zboroch a snažili sa spoločne nájsť cestu vedúcu ku zlepšeniu. Takmer vo všetkých zboroch sú problémy hlavne s mládežou a ich zapájaním sa do práce v zbore.

Prednášku na tému *Financovanie ECAV* predniesol riaditeľ GBÚ Dušan Vagaský.

Stretnutie presbyterov pozdravil aj brat generálny dozorca Imrich Lukáč, ktorý sa nám prihovoril slovami z 1Kor. 15, 58: „Bud’te pevní, neklátiví, rozhojňujte sa stále v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.“ Vyzval nás, aby sme priložili ruku k dielu, využívali svoj čas, svoje hrivny, ktoré sme dostali, lebo touto cestou pôjdeme len raz.

Brat seniorálny dozorca Svetozár Nad’ovič informoval o finančnom zabezpečení cirkevných zborov v POS.

Na záver sa pomodlila sestra farárka Iveta Kosečková a sestra seniorka Eva Juríková všetkým udelila Áronovské požehnanie.

Bolo povzbudzujúce, že na stretnutí sa zúčastnilo takmer 100 hostí spolu s domácimi viery. Prosme Pána Boha, aby naplňal naše srdcia úprimnou ochotou, láskou, úctou, radosťou i zodpovednosťou na miestach, kde sme dostali od cirkevníkov dôveru. Prosme Ho, aby nás zhromažďoval a vzdelával pre naše ponaučenie a pre šírenie a budovanie Jeho kráľovstva Božieho.

EA

Veľkonočné sviatky

Sestra Emília Vašková číta pašie

Veľkonočné sviatky sú nielen najstaršími kresťanskými sviatkami, ale iste i najvýznamnejšími. Veď počas nich si opäť uvedomujeme, ako nesmierne veľá Boh zaplatil za našu záchranu.

Nevinná krv Pána Ježiša Krista preliata na kríži je tou najvyššou cenou, akú mohol dať za našu slobodu.

Už tradične počúvame evanjeliové správy o utrpení a smrti nášho Spasiteľa v 6. pôstnu nedeľu a vo Veľký piatok pri čítaní paší. V Kvetnú nedeľu službu pri čítaní paší prijali sestry Emília Vašková, Darina Chrenková st., Elena Wilkinsonová a Ľubomíra Adamčiová. Na Veľký piatok čítali pašie sestry Eva Kadlečíková, Lucia Blažinská, Michaela Hlavandová, Katarína Ozimá, Lenka Fabianová, Daniela Ozimá a brat Martin Ďurech.

Ježišovo víťazstvo nad smrťou a diablom sme spoločne oslávili vo Veľkonočnú nedeľu. Počas služieb Božích vystúpili deti z nedeľnej besiedky, zborový spevokol a sestra Ingrid Peťkovská.

Veľkonočný chválospev spevokolu

Biblická olympiáda

V školskom roku 2013/2014 sa žiaci ZŠ s MŠ Jána Smreka Melčice-Lieskové opäť zúčastnili zborového kola biblickej olympiády. Zo Starej zmluvy si čítali príbehy o izraelských kráľoch Saulovi, Dávidovi a Šalamúnovi. Z Novej zmluvy boli vybrané texty zachytávajúci Ježišove reči. Odmenou za dôslednú prípravu bol postup do seniorálneho kola. Z 1. kategórie, do ktorej patrili žiaci 3. a 4. ročníka sa ho zúčastnili Ella Kontrová a Miroslava Buricová, z 2. kategórie, do ktorej patrili žiaci 5. a 6. ročníka Ester Čaňová a Bibiana Kmet'ová.

Seniorálne kolo biblickej olympiády sa konalo **v piatok 25. apríla v Krnči**, filiálke cirkevného zboru Nitrianska Streda. Počas úvodnej bohoslužby sestra farárka Božidara Bašková prečítala texty z 1. listu Petra: „Na Neho uvaľte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás stará.“ (1Pt 5,7) a z Listu Rímskym: „Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?“ (R 8,32) Pozornosť prítomných poslucháčov získala zaujímavými informáciami o lietadlách. Nad územím Slovenska ich denne preletí okolo 1500.

Je to teda poriadne „hustá“ premávka. Zodpovednosť za bezpečnosť a poriadok nad našimi hlavami nesú riadiaci letovej premávky, ktorí určujú trasu každému jednému lietadlu. Pán Ježiš Kristus je však ten, ktorý zaručuje bezpečnosť nielen cestujúcim v lietadlách, ale každému z nás. On nás chráni na našich cestách a berie na svoje plecia naše starosti a ťažkosti. Tak, ako je pre cestujúcich v lietadle dôležitý dôjsť do cieľa svojej cesty, tak je pre nás veriacich dôležitý cieľ celého nášho života – nebeský domov. V závere zamyslenia preto zaznela výzva, aby sme sa nechali viesť, navigovať Pánom Ježišom.

Po bohoslužbe sa účastníci biblickej olympiády presunuli do blízkeho kultúrneho domu, kde všetkých 45 detí premýšľalo na položenými otázkami v teste a hľadalo správne odpovede. Niektoré otázky neboli skutočne ľahké a dokonale preskúšali pozornosť olympionikov pri ich príprave. V záverečnom hodnotení sa v **1. kategórii umiestnila Ella Kontrová na 2. mieste** a Miroslava Buricová na 7. mieste, v 2. kategórii Ester Čaňová na 12. mieste a Bibiana Kmeťová na 15. mieste. Gratulujeme a prajeme, aby získané poznatky zostali hlboko v ich mysliach a boli aj dobrou navigáciou pre život, pretože to je skutočná odmena pre každého, kto sa zúčastní biblickej olympiády.

Naše olympioničky

Máj 2014

* **31. mája 2014 bola pokrstená Timea Škulcová**, prvorozená dcéra manželov Lukáša Škuleca a Barbory Škulcovej, rod. Košíkovej z Melčíc – Lieskového. Spolu s ňou bola pokrstená **i Natalie Lažíková**, prvé dieťa Mariána Lažika a Barbory Košíkovej z Melčíc – Lieskového.

† **Sestra Zuzana Kelešiová**, rod. Straková z Chocholnej – Veľčíc, dcéra Michala Straku a Zuzany, rod. Samáčkovej **zomrela 1. mája 2014** vo veku 89 rokov.

† **Brat Ivan Jurčo** z Trenčína, syn Jána Jurču a Gizely, rod. Križkovej **zomrel 15. mája 2014** vo veku 75 rokov.

† **Sestra Zlata Pavlíková**, rod. Ondrejičková z Trenčína, dcéra Štefana Ondrejičku a Pavly, rod. Fabianovej **zomrela 20. mája 2014** vo veku 86 rokov.

† **Sestra Blažena Lhoťanová**, rod. Kozicová z Havířova, dcéra Jána Kozica a Anny, rod. Šlesárikovej **zomrela 22. mája 2014** vo veku 61 rokov.

Konfirmácia

„Prichádzam ku Tebe, Pane, prosím, príd' ku mne aj Ty, kde Ty bývaš neprestajne je príbytok nebeský, pomôž Tvojím chrámom byť, srdce mi ráč obnoviť.“ (ES 211,2) Aj spevom týchto slov sa v 2. nedeľu po Veľkej noci, **4. mája 2014**, začala slávnosť konfirmácie, počas ktorej potvrdili krstnú zmluvu a vyznali vieru Adam Fabian, Michal Kusenda, Alex Marušinec, Filip Minárech, Marek Piecka, Alžbeta Potočková a Matej Valáпка.

Ich príprava na tento deň nebola ľahká. Viacerí z nich počas dvojročnej konfirmačnej prípravy mali priveľkú absenciu, čomu sa však napokon s pomocou rodičov podarilo zamedziť. 49 otázok, ktoré brat farár vybral z konfirmačnej príručky na skúšku konfirmandov v niektorých vzbudzovali obavy, ale napokon ich na príjemné prekvapenie všetkých prítomných viac-menej zvládli správne zodpovedať.

Za kázňový text si pre tento slávnostný deň brat farár vybral slová apoštola Pavla z listu Rímskym 4,17-21, kde sa píše o Abrahámovej viere. Konfirmandom sa prihovril i takto osobne: „Stretával som sa s vami dva roky na konfirmačnej príprave, väčšinu z vás učím od 1. triedy náboženstvo na základnej škole a ani tak neviem posúdiť, koho viera je veľká a koho malá, či vôbec nejaká. Nedokážem povedať, kto vo viere vydrží, osvedčí ju svojim životom a kto vo svete plnom skúšok padne a viac nevstane. Preto som vybral kázňový text z listu Rímskym, kde apoštol Pavel spomína na starozmluvného muža Abraháma. Preto, čo v živote dokázal urobiť, pre všetky tie kroky, ktoré urobil úplne naslepo bez dôkazov a záruk, ho Biblia nazýva otcom všetkých veriacich. Počul hlas, aby vyšiel z Chaldejského Úru, že bude mať veľa potomkov a dostane krajinu do vlastníctva a on vstal a išiel, lebo uveril. Nemal v rukách nič, nevedel, či sa mu bude dariť, nevedel, kde putuje, čo ho čaká, ale išiel, lebo veril, že ho pozýva jediný a pravý živý Boh. To isté sa zopakovalo, keď čakal na syna, či keď ho na Boží rozkaz išiel obetovať. Abrahám sa naučil veriť niekomu, koho nikdy predtým nevidel a mal o ňom veľmi málo informácií. Naučil sa veriť Bohu, naučil sa spoliehať na Neho, naučil sa na Neho v každej chvíli svojho života obracať a pochopil, že Ho potrebuje aj vtedy, keď to vyzeralo, že to zvládne sám. A to je presne to, čo ste sa

mali za dva roky konfirmačnej prípravy naučiť. Mali ste sa naučiť dôverovať Bohu a spoliehať sa na Neho. Na začiatok aspoň trochu. Konfirmačná príprava by mala slúžiť k tomu, aby ste sa naučili vnímať živého Boha vo svojom živote, počítať s Ním a žiť s Ním. Malo to byť také naštartovanie života s Bohom. To, či sa to podarilo, ukáže iba čas, ale musím vám pripomenúť, že naša zodpovednosť tu končí, tak ako zodpovednosť vašich rodičov a krstných rodičov. Po vašom sľube a vyhlásení za dospelých členov cirkvi to bude už iba vaša zodpovednosť. Dva roky konfirmačnej prípravy sú len začiatok. Je na vás, aby to nebol aj koniec.“

Po osobnom konfirmovaní a príhovore zborového dozorcú pristúpili konfirmandi po prvýkrát k Večeri Pánovej. Dúfame, že spoločenstvo s veriacim ľuďom v chráme Božom neopustia, ale budú jeho pravidelnou súčasťou.

Konfirmačné víkendovky

V apríli a v máji sa naši konfirmandi zúčastnili konfirmačných seniorátnych víkendoviek, ktoré organizovalo Spoločenstvo evanjelickej mládeže vo Veľkom Slávkove.

Víkendoviek sa spolu zúčastnilo viac ako 200 konfirmandov a mladých ľudí z Považského a Turčianskeho seniorátu. Spoločne tam trávili čas pri Božom slove, chválach, hrách, súťažiach, boli na výlete v Tatrách a v popradskom aquaparku. Zamyslenia boli o ľuďoch z Biblie, ktorých Ježiš oslovil, aby Ho nasledovali a oni Ho poslúchli. Patrili medzi nich Matúš, Zacheus, Nikodém a lotor na kríži. Každý z nich bol povolán inak, každý reagoval iným spôsobom. Lotor na kríži dokonca v poslednej chvíli svojho života. Ale aj napriek tomu mu miesto v Nebeskom kráľovstve nebolo odmietnuté. Tak ako ich, aj nás si Pán povoláva, aby sme Ho nasledovali a je len na nás, či Jeho pozvanie prijmemo a budeme Ho nasledovať.

Súťaže, ktoré boli pre konfirmandov pripravené overovali ich vedomosti,

zručnosti, rýchlosť, súťaživosť, ale tiež ich odvahu, schopnosť spolupracovať a súťaživosť. Naši konfirmandi sa v apríli umiestnili na druhom a v máji na prvom mieste. EK

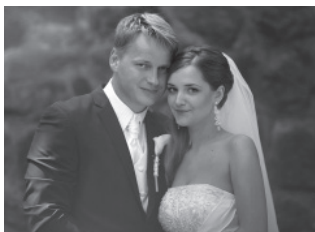

Účastníci aprílovej

...a májovej vikendovky

Jún 2014

Manželia Hurtoňovci

♥ **14. júna 2014 uzavreli manželstvo Miroslav Hurtoň zo Štvrtka a Jana Šikudová z Melčíc – Lieskového.**

† **Sestra Anna Pavlíková**, rod. Kútina z Adamovských Kochanoviec, dcéra Michala Kútneho a Kataríny, rod. Zelenákovej **zomrela 12. júna 2014** vo veku 77 rokov.

† **Sestra Anna Staňová**, rod. Kallová z Melčíc – Lieskového, dcéra Adama Kallu a Evy, rod. Krecháčovej **zomrela 15. júna 2014** vo veku 90 rokov.

† **Brat Ján Surovský** z Chocholnej – Velčíc, syn Jána Surovského a Evy, rod. Hašákovej **zomrel 29. júna 2014** vo veku 85 rokov.

Deň detí

Byť dieťaťom je úžasne. Každý sa o Vás stará, zahŕňa láskou, obdivom, pútavými hračkami, starostlivosťou o Vašu telesnú i duševnú pohodu. A ak niečo vyparátite, je Vám odpustené známou vetou: „To nevadí, veď on je ešte malý, on môže.“ Máte želanie, na ktoré Vám rodičia náhodou povedia „nie“? Vy hneď viete, za kým treba ísť. Áno sú to starí rodičia, ktorí sú vždy nablízku a pre svoje vnúčatá s láskou urobia všetko. Ale príde hranica dospelosti – 18. rok života, vy sa hneď stane dospelými a od každého počujete: „Veď si už veľký, tak správaj sa ako dospelý.“ Ale u Pána Boha je to však trochu inak. Celkom s istotou môžeme tvrdiť, že všetci bez ohľadu na vek sme deťmi. Božími deťmi, ktoré patria do jednej veľkej Božej rodiny. Náš Otec nebeský nerobí rozdiely, je mu jedno či máš päť alebo osemdesiatpäť. Pre Neho si dieťa, o ktoré sa s láskou stará. „Chcem byť dobrým Božím dieťaťom“, zaznelo aj v nedeľu popoludní 1. júna 2014, v deň sviatku všetkých detí. Nielen deti, ale aj rodičia, starí rodičia a kamaráti sa stretli v zborovom dome, aby spoločne oslávili Deň detí. Nechýbala zábava, smiech, hudba, maľovanie na tvár, spoločná opekačka, ale hlavne radosť z lásky k nášmu Otcovi nebeskému, ktorému sme vďační za to, že pre nás pripravil celoživotné detstvo. DF

Seniorátne stretnutie mládeže

4. júna sa v našom cirkevnom zbere konalo Seniorátne stretnutie mládeže Považského seniorátu. Napriek tomu, že naše pozvanie prijali spoločenstvá iba z dvoch cirkevných zborov, cítili sme, že Pán si toto stretnutie poželal. Spoznali sme nových priateľov, s ktorými sme trávili čas pri spievaní chvál nášmu Nebeskému Otcovi, vypočuli sme si zaujímavé svedectvá mladých ľudí, ktorí nám rozprávali o svojom živote s Bohom a zamýšľali sme sa nad slovom, ktoré si pre nás pripravil Peter Soukup zo Záriečia.

Peťo hovoril o tom, že sme hriešni a každý z nás denne robí chyby. Boh to o nás vie, a napriek tomu stojí vždy pri nás, neopúšťa nás a miluje nás svojou nekonečnou láskou. Po duchovnej časti programu sme si spolu zasúťažili a po obede sme trávili čas pri tvorivých dielňach, kde sme si vyrábali štipce s biblickými veršami, spoločenských hrách a tyčovom futbale, ktorý sme mohli využiť vďaka projektu Helpinghand.

Vďaka Pánovi za tento požehnaný čas, ktorý sme mohli spolu prežiť a veri-
me, že nám dá aj ďalšie stretnutia, na ktoré prídu aj ďalšie spoločenstvá. EK

Zoznamovanie účastníkov

Júl 2014

Martin a Martina Kubínovci

♥ 10. júla 2014 vstúpili do manželstva Peter Vido z Adamovských Kochanoviec a Veronika Ondrejičková z Ivanoviec.

♥ 12. júla 2014 uzavreli manželstvo Martin Kubín z Trenčianskych Stankoviec a Martina Kotrhová z Chocholnej – Velčíc.

† **Brat Jaroslav Králik** z Chocholnej – Velčíc, syn Štefana Králika a Pavly, rod. Ondrisovej **zomrel 22. júla 2014** vo veku 71 rokov.

† **Brat Ján Antala** z Chocholnej – Velčíc, syn Štefana Antalu a Anny, rod. Buchelovej **zomrel 24. júla 2014** vo veku 84 rokov.

Branč

5. júl – mnohí si povedia, že je to bežný deň v roku, no pre nás evanjelikov zo západného dištriktu je vždy niečím výnimočný a neopakovateľný. Pretože v tento sviatočný deň sa pravidelne stretáme na zrúcaninách starobylého hradu Branč, aby sme si pripomenuli pamiatku vierozvestcov Cyrila a Metoda. Tiež nemožno nespomenúť Majstra Jána Husa, ako aj evanjelických a reformovaných martýrov, ktorí tu boli väznení. Tak ako býva dobrým zvykom necestovali sme

sami, ale prizvali sme i susedný cirkevný zbor zo Zemianskeho Podhradia.

Na slávnostných evanjelických službách Božích bol kazateľom slova Božieho brat biskup Západného dištriktu Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Milan Krivda, ktorý za základ kázne zvolil text z Evanjeliapodľa Marka 8, 34-38 „Potom, privolávajúc zástup aj svojich učeníkov, povedal im: Kto chce ísť za mnou, nech zapriesebasamého, vezmesvojkrižanasle-

Naše sestry pred službami Božími

duje ma: Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto by stratil život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. Veď čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale utrpí škodu na svojej duši? Lebo čo môže dať človek ako protihodnotu na vykúpenie svojej duše? Kto by sa v tomto cudzoložnom, hriešnom pokolení hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca a so svätými anjelmi.“

Pripomenul skutočnosť, že v máji 2014 uplynulo 340 rokov odvtedy, ako predstaviteľov cirkvi priviezli do podzemných väzníc na hrade, odkiaľ ich po roku odviezli na galeje. Pamiatku piatich martýrov pripomína od roku 1939 pomník s pamätnou tabuľou. Brat biskup ďalej v kázni upozornil, že viera v našej krajine po štvrtstoročí od zmeny režimu a tzv. zamatovej revolúcie zovšednela. V tejto súvislosti pripomenul oduševnenie, s ktorým ľudia po roku 1989 prichádzali do kostolov. V závere zvesti vyzval zhromaždených veriacich, aby sa nikdy nevzdali Kristovho kríža, nasledovali svojho Pána a spoznávali Jeho vôľu aj skrze horlivejšie čítanie Biblie.

Služby Božie obohatili svojimi duchovnými piesňami detský a zborový spevokol z CZ Zvolen a zborový spevokol z CZ Erdevík zo Srbska.

Po skončení slávnostných služieb Božích nás ešte čakalo príjemné stretnutie v Košariskách Priepastnom. Tu nás milo privítala sestra zborová farárka Zuzana Durcová a porozprávala nám o cirkevnom zbore, ktorý má v súčasnosti 520 členov. Zaspomínala na časy, keď mal zbor 2000 členov (v r. 1871), z toho 1000 bolo z Košarísk a 1000 z Priepastného. Hoci účasť na službách Božích nie je veľká, aktívne tu pracuje detská besiedka, konajú sa tu letné biblické tábory, detský klub, spevokol. Veriaci sa tu stretávajú aj na biblických hodinách. Novinkou tohto zboru je aj súbor Pastierove ovečky, ktorý sa venuje zvonkohre.

Byť v Košariskách znamená navštíviť aj múzeum M.R. Štefánika. Nakoľko práve prebiehala rekonštrukcia múzea, časť expozície bola presunutá práve do evanjelického kostola, ktorý s múzeom susedí. Zaujímavý výklad o živote Milana Rastislava Štefánika nám podala riaditeľka múzea.

ĽA

Rozlúčkový víkend besiedkárov

Každé ročné obdobie má svoje čaro, je preň niečo typické . A tak aj s letom sa každoročne spájajú hry s kamarátmi, voľno a oddych, letné osvieženie v podobe pobytu pri vode či chutného šľavnateho letného ovocia. Určite každý z nás má svoje obľúbené ovocie, do ktorého sa s chuťou zahryzne. Ovocie nám nepadá náhodne z neba. Je výsledkom zdravého rastu stromu, okolitých podmienok a Božieho požehnania. Niekedy sa stane, že strom vyschne. K jeho korenkom sa možno nedostala voda, ktorú strom potreboval, aby rástol a rodil ovocie. Každý strom potrebuje vodu, je preň dôležitá. Biblia hovorí, že rovnako ako je voda potrebná pre naše telo, je pre nás dôležité Božie slovo. Práve tam sa píše, že ak ho čítame, premýšľame nad ním, sme ako strom, ktorý nikdy nevyschne, ale práve naopak, načas dáva ovocie. A tak sme s deťmi na detskej nedeľnej besiedke počas celého školského roka preberali lekcie s názvom: Budem ako strom sadený pri vode. Hľadali sme dobrú pôdu pre semienko a zistili sme, že dobrá pôda je otvorené ľudské srdce ochotné prijímať slovo Božie. Strom pre svoj rast potrebuje aj svetlo. Pochopili sme, že cez slovo Božie sa k nám Pán Boh prihovára, povzbudzuje a vďaka tomu môžeme ďalej duchovne rásť. Strom potrebuje teplo. Spoločne sme prišli na to, že naše srdcia sú zapálené pre život s Bohom. Strom potrebuje korene. Zasadené semienko v teplom počasí začína v pôde klíčiť, chvíľu nie je nič vidieť, ale rastlina práve vtedy zapúšťa korene. Ak by tu korene neboli, rastlina by nemohla rásť. A tak je to aj s nami kresťanmi. Postupne zapúšťame korene, patríme do zboru, kde sa stretávajú ľudia ktorí chcú žiť, tak ako sa to Pánu Bohu páči. Cirkevný zbor aj rodina nám pomáhajú zapúšťať korene vo viere. Strom má prinášať ovocie- ovocie Ducha. Toto ovocie je výsledkom správneho duchovného rastu. O to sme sa snažili počas celého školského roka na našej nedeľnej besiedke. Zasadit' naše ratolesti k vodnému toku, nevysychajúcemu zdroju, ktorý bude neustále osviežovať a posilňovať naše vyprahnuté ľudské duše. Tým zdrojom je Boh, o ktorom sme si počas stretnutí rozprávali, premýšľali, spievali, ale aj vo svojich modlitbách ďakovali mu za lásku, ktorú nám preukazuje. Aj keď práca s deťmi je častokrát náročná, čas strávený s nimi a medzi nimi bol pre nás, vedúcich besiedky, požehnaným časom. Z tohto dôvodu sme pre všetkých besiedkárov pripravili prekvapenie v podobe Rozlúčkového víkendu, ktorý sa konal 12. a 13. júla 2014 v zborovom dome. Počas víkendu sme súťažili, zabávali sa a hlavne si užívali posledné spoločné chvíle pred odchodom na vytúžené letné prázdniny. Rozlúčili sme sa so želaním slnečného leta plného odpočinku, zábavy a bezstarostných dní v prítomnosti nášho Otca nebeského.

DF

Na návšteve u sestry Jarky v Dobrej Nive

Dlho očakávaná návšteva sestry farárky Jarmily Zajičkovej, ktorá svoju duchovnú službu koná v cirkevnom zbere Dobrá Niva sa konala **19. júla 2014**. Na dlhú cestu sa zodpovedne pripravil aj náš brat farár. Aby sme cestou iba „neklebetili“ pripravil nám zopár piesní, aby nám cesta lepšie ubiehala. Výber piesne Keď zasvitnú ranné zore, bola ako stvorená práve pre túto príležitosť. Ani sme sa nenazdali, a už sme v Dobrej Nive vystupovali. Tu nás netrepežlivo vyčkávala a trocha navigovala sestra farárka. Najskôr sme navštívili chrám Boží, kde nám zvesťou slova Božieho poslušil náš brat farár.

O histórii Dobronivského cirkevného zboru nám porozprávala sestra Jarka. Jeho korene siahajú do r. 1530, keď obec bola čisto evanjelickou. Nástupom 15 - ročného Leopolda I., nenávisníka protestantov, na trón sa vystupňovalo prenasledovanie evanjelikov, odnimali im chrámy. Aj dobronivský kostol bol jedným z 888 v Hornom Uhorsku, ktoré zaujali katolíci. Stalo sa to v roku 1673. V čase prenasledovania zbor dočasne zanikol a bol bez kňaza. Všetko sa však zmenilo keď na cisársky trón nastúpil Jozef II. a boli zrušené všetky patenty uplatňujúce násilie voči evanjelikom vydaním Tolerančného patentu. Základný kameň nového kostola bol položený 23. júna 1784 a vysvätený o rok neskôr. Bola to jednoduchá obdĺžniková stavba bez veže. V roku 1865 pribudla veža nad vchodom. Kostol v roku 1957 vyhorel. Po požiari do kostola umiestnili nový mramorový oltár (dovtedy bol drevený), nový organ i lustre.

Cirkevný zbor má v súčasnosti 935 členov. Napreduje práca s deťmi a mládežou. Potešilo nás, že na stretnutie s nami si našiel čas aj brat dozorca, ktorý je zároveň aj starostom obce. Naša návšteva pokračovala prehliadkou zborového domu a okolia fary.

Toto však nebol jediný cieľ nášho výletu a tak sme sa vybrali i do Banskej Štiavnice, kde sme si mohli prezrieť banícky betlehem, evanjelický kostol a Starý zámok. Evanjelický kostol postavili podľa projektu viedenského architekta

J. Thallera. Raritou tohto kostola je skutočnosť, že ako jediný na Slovensku má lôže. Nad vstupom do chrámu je nápis, ktorý v preklade znamená – Za peniaze evanjelikov som bol postavený a Bohu riadne zasvätený za vlády Františka II. Práve tu bol za evanjelického kňaza vysvätený Andrej Sládkovič a v tomto meste začal písať prvé verše slávnej Mariny.

Naša cesta viedla aj k jednej z najstarších stavebných pamiatok mesta – Starému zámku, kde sme si mohli prezrieť expozíciu poslednej fajkárskej dielne, výrobky umeleckého kováčstva, kolekciu streleckých terčov, náhrobné kríže, kaplnku, žalár s mučiariňou, baštu, kováčsku vyhňu. Spokojní a príjemne unavení sme sa vo večerných hodinách vrátili šťastne domov. Vďaka Bohu za požehnaný čas, ktorý nám pripravil. EA

Detský biblický tábor

V dňoch 28.07.2014 až 01.08.2014 sa uskutočnil pre deti vo veku od 3 do 11 rokov detský biblický tábor s názvom „Skúška odvahy“. Prostredníctvom biblického príbehu o Danielovi a jeho kamarátoch deti mohli zistiť a pochopiť, že Pán Boh vždy stojí pri nás a postará sa o nás. Daniel a jeho priatelia boli počas svojho života vystavení rôznym nebezpečným situáciám. Častokrát sa ocitli v ohrození života napr. v ohnivej peci, či v jame s levmi, no i napriek tomu boli statoční, pretože Boh stál v ich živote na prvom mieste a neodvrátili sa od Neho ani v týchto ťažkých chvíľach, ale chválili Ho a ctili.

„Buď odvážny ako Daniel a jeho kamaráti, zostaň Bohu verný i keď je to niekedy ťažké, úplne Mu dôveruj“ – tieto slová malo na pamäti 19 detí a 7 vedúcich počas celého tábora. V dopoludňajších lekciách si každý deň deti vypočuli jeden príbeh zo života Daniela, naučili sa biblický veršik, novú pieseň a zahrali veľa zaujímavých hier, počas ktorých mohli preukázať svoju múdrosť, odvalu, šikovnosť. V pripravených aktivitách si vyskúšali, že ozajstní priatelia držia pohromade, navzájom si pomáhajú, povzbudzujú sa. Deti boli rozdelené do družstiev, ktoré boli pomenované podľa Danielových kamarátov - Chananja, Míšael, Azarja. Každé družstvo získavalo počas dňa v rôznych hrách a súťažiach body – či to bol kvíz, v ktorom si pomocou otázok zopakovali príbeh, alebo zopakovanie veršika spamäti, prípadne súťaž v speve piesní.

Počas tábora nás navštívili aj divadelníci Braňo a Kamila s bábkovým divadielkom o dvoch kamarátoch, s ktorými sme prežili humorné popoludnie. Zaujímavým dňom bol pre nás deň výletu. Navštívili sme Piešťany, plavili sa loďou po Váhu, prezreli si vojenské múzeum a po ceste domov sme v Podolí absolvovali prehliadku miniatúr hradov a zámkov. Každé družstvo sa pokúsilo napísať do ročenky čo najsenzačnejší článok z tohto výletu. Posledný deň v tábore sa niesol v tradícii záverečného vyhodnotenia celého týždňa. Nové kamarátstva, nezabudnuteľné zážitky, spokojné výrazy tváre nielen detí ale aj dospelých,

skvelé hodnotenia jednotlivých dní. To všetko naznačovalo, že tohtoročný tábor bol úžasný, že sa oplatilo inšpirovať Danielovými príbehmi, prejsť „skúškou odvahy“ a svoje srdiečka otvoriť Pánu Bohu.

„Buďte mocní a udatní, nebojte sa, ani sa ich neľakajte, lebo Hospodin, tvoj Boh, kráča s Tebou. Nenechá a neopustí Ťa!“ 4. Mojžišova 32, 23

DF

Výlet A Z O T I E

22 Adomasových Hochovcov sme išli do Pionov na lodi. Videli sme niekoľko zvieratie: kachňá, mačky, kaluze, krovce.

Polom sme na ústi posielali na narodeninové rozprávki več.

Napríklad šelka: Vypalodovská škola VI-554, 203mm kanón.

257 PION, Bojové priestorové vozidlo BPV SVATAVA, 122mm kulomet na voz 38, Vlečný voz KT-04. Polom sme išli do

 kde sme videli aj niekoľko miniatúr: Hrad Branč, Hrad Klížske Kladisko, Hrad Jančič, Hrad Pákov, Hrad Hlavní Prástežok, Hrad Cervený Kameň, Jarovský hrad, Brančské Kladisko.

Archa Rozhlídna na Hrajčích, Bratislava - Veľkomoravský Bazilika, Kostol sv. Juraja - Nibrianska Pátek

Azária - Andrej, Janko, Nisko, Oliver, Adam a Miloš.

Dnes ráno pre nás prišiel autobus a odšli sme do Bratisavy. V Bratislave sme vyprali autobus na lodi. Na lodi sme sa mohli kúpiť a nájsť obľúbenú. Bunt sme obľúbili najviac a sme sa mohli vyprávať. V Bratislave sme sa mohli kúpiť a nájsť obľúbenú. Bunt sme obľúbili najviac a sme sa mohli vyprávať. V Bratislave sme sa mohli kúpiť a nájsť obľúbenú. Bunt sme obľúbili najviac a sme sa mohli vyprávať.

Prírodný výlet

Dnes 31.7.2014 sme šli do Bratisavy na zberanie. Bili sme tam miniatúry. Najprv sme išli na výlet do Bratisavy. Keď sme vyšli na lodi, išli sme na najvyššiu a najvyššiu. Mäsi sme sa v Bratislave. Polom sme išli do Bratisavy. Bratislava sme sa mohli kúpiť a nájsť obľúbenú. Bunt sme obľúbili najviac a sme sa mohli vyprávať. V Bratislave sme sa mohli kúpiť a nájsť obľúbenú. Bunt sme obľúbili najviac a sme sa mohli vyprávať.

Články detí o senzačnom výlete

Semfest 2014

Možno si niektorí z Vás spomenú na jeden televízny program s názvom „Zmenáreň“. Táto relácia mala za cieľ meniť vizáž ľudí počnúc od strihu vlasov, cez make up až po zmenu štýlu oblečenia. Na záver zo zmenárne odchádzali osoby úplne zmenené – vizuálne.

Semfest je festival evanjelickej mládeže, ktorý má pre mladého človeka podobný účinok ako spomínaná zmenáreň. Nepíšem to náhodou, pretože práve tento rok sa festival niesol v znamení témy: „**Čas na zmenu**“.

Keďže sme sa aj tento rok, podaktorí z nás - mládežníkov, zúčastnili nielen ako účastníci, ale ako dobrovoľníci (personál pripravujúci celý festival), mohli sme byť svedkami nádherných Božích premien našich životov. Príprava festivalu so sebou prinášala mnoho povinností a problémov, ktoré museli dobrovoľníci zvládnuť. Boh však natoľko dokazoval svoju moc zmeny, že z mladých mužov sa stávali boží bojovníci, odvážni slúžiť Bohu za každého počasia, a tak stavať festivalové stany a pódia v najhorších lejakoch, aké si len viete predstaviť. A rovnako dievčatá sa zmenili na autentické umelkyne a svojou kreativitou zútulnili celý areál na festivalový raj. Všetci sme cítili, ako nás Boh úžasne mení. Táto zmena však nebola zameraná na vonkajší výzor človeka, ale na jeho vnútro.

Čas na zmenu sa odrazil aj v zmene lokality celého diania festivalu, nakoľko sa konal vždy len v Záriečí pri Púchove, tento rok sme sa za ním po prvýkrát museli vybrať na stredné Slovensko, do malebnej dedinky Necpaly. Napriek mnohým obmedzeniam, ktoré so sebou organizovanie festivalu pre obec prinieslo, nás prijali veľmi ochotne, aby aj ich cirkevný zbor si Pán Boh mohol preskúšať, premeniť a použiť podľa svojej vôle.

Cez mnohé zábavné aktivity, hry, piesne, zamyslenia a Slovo Božie zvestované nám skrze úžasného rečníka, brata farára z Košíc – Mgr. Stanislava Kocku, sa nás Boh všetkých dotýkal a menil naše myslenie i srdcia. Atmosféru upevňovali úsmevy, ktoré sme si všetci bez rozdielu a „zadarmo“ rozdávali ☺.

Na záver by som chcela len povedať, že čas na zmenu je tu pre každého z nás. Nám otvoril oči práve tento festival, ale Boh čaká aj na Teba. Preskúmaj svoj život, naber odvalu a príď do „Božej zmenárne“, neboj sa zmeny v Božích rukách. Zmeň pre Boha a pre vzťah s Ním svoje plány možno už na budúci rok, a príď zažiť to, čo nemôže dať žiaden festival, len ten, nad ktorým bdie sám Organizátor Boh. Nemusíš však čakať celý rok na ďalší festival, čas na zmenu je práve teraz. Boh Ťa čaká a je pripravený, a čo ty? LB

Tábor v Mojtíne

Ježišovi učeníci, to bola hlavná téma, o ktorej sme sa spoločne s našimi „dorastákmi“ rozprávali na letnom biblickom tábore. Tento rok sme sa stretli v Strážovských vrchoch v obci Mojtín.

Každé ráno sme začali spoločnou modlitbou a zamyslením nad Božím slovom. Spoznali sme nové osoby z Biblie, správanie Ježišových učeníkov v rozličných životných situáciách, z ktorých sme si zobrali príklad, aby sme boli lepšími a poslušnejšími dieťkami Božími. V dopoludňajších hodinách sme sa okrem varenia obedu zabávali pri spoločných hrách. Po chutnom obede sme využili krásne počasie na rôzne vedomostne – pohybové súťaže v prírode, v ktorých si „dorastáci“ preverili aj svoje znalosti z Písma. Keďže sme trávili čas v novom prostredí, v ktorom sme ešte neboli, využili sme voľný čas na dve turistické prechádzky. Večer sme sa znova stretali pri počúvaní Božieho slova a pri modlitbách. Nezabudli sme na oslavu nášho Otca v nebesiach, ktorého sme spoločne oslavovali v piesňach. Okrem slova Božieho našich „dorastákov“ veľmi zaujali nočné hry, pri ktorých neskrývali trocha strachu.

Na tvorivých dielňach sme si vyrobili kohúta, ktorý nám má pripomínať, že Peter zradil Pána Ježiša a my sa máme snažiť byť iní ako bol Ježišov učeník Peter. Dúfam, že slová, ktoré zazneli na tábore boli pre nás povzbudením v nasledovaní Pána Ježiša Krista. MA

Zborové presbyterstvo

Vo štvrtok **17. júla** sa v zborovom dome uskutočnilo zasadnutie zborového presbyterstva. Po zaspievaní úvodnej piesne, čítaní textu z Božieho slova a modlitbe bolo zasadnutie presbyterstva otvorené. Po vykonaní kontroly uznesení z predchádzajúceho presbyterstva brat farár oznámil prítomným, že sa končí šesťročné volebné obdobie zborového dozorcú. Po informácii o cirkevných zákonoch, podľa ktorých sa riadi voľba zborového dozorcú bol za kandidáta na túto funkciu nominovaný doterajší zborový dozorca brat Slavomír Šikuda. Zároveň bol odsúhlasený termín konania zborového konventu – 10. augusta 2014. V ďalšom bode programu poskytol brat farár informácie o evidencii členov cirkevného zboru. Po predchádzajúcom zasadnutí, na ktorom sa potvrdilo, že v evidencii je viacero nedostatkov, kvôli odstáňovaným a neodhláseným členom cirkevného zboru sa vykonala dôsledná kontrola evidencie. Úlohou kurátorov a presbyterov jednotlivých filiállok bolo spresniť údaje o počte členov podľa zoznamov, ktoré dostali od brata farára.

Zborové presbyterstvo ďalej schválilo príspevok 10,- € na osobu pre každého účastníka dorastového a detského biblického tábora, ktorý sa uskutočnil v letných mesiacoch. Na základe návrhov prítomných bolo odsúhlasené, že pri krste svätom a cirkevnom sobáši bude cirkevný zbor dávať dar v podobe knižných publikácií. Schválili sa tiež opravy náterov predných okien na zborovom dome, brány pri studni a plota na parkovisku. Navrhlo sa tiež upraviť kompost a upratať sklad v zborovom dome. Zborové presbyterstvo tiež odsúhlasilo nákup bielej magnetickej tabule do učebnej miestnosti a krovinoz na udržiavanie zborových záhrad.

August 2014

* **3. augusta 2014 bola pokrstená Rebeka Fabianová**, druhorodené dieťa Pavla Fabiana a Diany Fabianovej, rod. Čanigovej z Ivanoviec.

* **Martin Mikula**, druhorodené dieťa Miroslava Mikulu a Martiny Mikulovej, rod. Neštrákovéj z Chocholnej – Velčíc **bol pokrstený 29. augusta 2014.**

Rebeka Fabianová

* **30. augusta 2014 bol pokrstený Sebastian Miškech**, prvorodený syn Ivana Miškecha a Eriky Miškechovej, rod. Bartalovej z Chocholnej – Velčíc.

Martin Mikula

† **Sestra Milina Mikulová**, rod. Adamčiová z Chocholnej – Velčíc, dcéra Ondreja Adamčiho a Evy, rod. Cingálkovej **zomrela 2. augusta 2014** vo veku 78 rokov.

† **Brat Vladimír Lukáč** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Lukáča a Zuzany, rod. Hlavatej **zomrel 20. augusta 2014** vo veku 58 rokov.

† **Sestra Mária Minárechová**, rod. Gugová z Chocholnej – Velčíc, dcéra Ondreja Gugu a Zuzany, rod. Michalcovej **zomrela 25. augusta 2014** vo veku 63 rokov.

† **Sestra Oľga Ďuricová**, rod. Kuciaková z Banskej Bystrice, dcéra Štefana Kuciaka a Zuzany, rod. Pavlíkovej **zomrela 31. augusta 2014** vo veku 69 rokov.

15. výročie ordinácie brata farára

Ž 119, 33-35 „Nauč ma Hospodine, ceste svojich príkazov, ich zachovávanie Ti bude odmenou. Urob ma chápaným Tvoj zákon zachovávať a pridržať sa ho celým srdcom. Voď ma cestou svojich príkazaní, lebo v tom mám záľubu.“

V siedmu nedeľu po Svätej Trojici sme si zaspomínali na výročie ordinácie nášho brata farára. Hoci prekvapíť ho po 15-ich rokoch vôbec nebolo ľahké, pretože kto nášho brata farára pozná, vie, že máločo unikne jeho pozornosti. Výhodou pre nás však bola, aj skutočnosť, že v prázdninovom období mal dosť povinností, lebo aktivít v zbere vôbec nebolo málo. Toto sme využili a poďakovali mu v skutku originálnym spôsobom. Brat kantor sa i za neho prihovoral v ďakovnej modlitbe Hospodinovi:

„Pane, vieme, že náš život je viac ako jedenie a pitie, radosť a žiaľ. Nič nám nepadá hotové do lona. Sme strápení a nemáme ľahké prejsť čestne životom. Niekedy sme znechutení, potom však prichádzame na to, že náš život prácou a zodpovednosťou vnútorne bohatne. Ty si to tak zariadil, aby každý, kto zachová-

va Tvoje prikázania, pociťoval, čo preň vlastne znamená Kristov kríž a vzkriesenie. Aj dnes prichádzame k Tebe s pokorou a prosbou za nášho brata farára, ktorý nás denne nosí v modlitbách a dnes nám zvestoval Tvoje slovo. Daj mu prosím vytrvalosť, radosť a ochotu pre jeho službu a naplň jeho život svojim Svätým Duchom. Amen.“

Po modlitbe nasledoval pre nášho brata farára hudobný darček v podaní súrodencov Martina a Silvinky Augustínových. EA

Zborový konvent

Pod vedením brata farára Jána Ochodnického a brata zborového poddozorca Vladimíra Misároša ml. sa v nedeľu **10. augusta** počas služieb Božích konalo zasadnutie zborového konventu, ktorý mal jediný bod programu – voľbu zborového dozorca. Ako jediného kandidáta zborové presbyterstvo navrhlo brata Slavomíra Šikudu. Brat poddozorca oboznámil prítomných o spôsobe voľby, ako to ukladajú cirkevné predpisy. Každý konventuál dostal hlasovací lístok k tajnému hlasovaniu. Keďže však prítomní navrhli a schválili aklamačnú voľbu, táto sa konala zdvihnutím ruky. Za dozorca nášho cirkevného zboru bol 122 hlasmi zvolený brat Slavomír Šikuda. Nikto nebol proti.

Novozvolený brat dozorca sa následne poďakoval konventuálom za prejavenu dôveru. Brat farár mu vo svojom mene i v mene cirkevného zboru poprial veľa Božieho požehnania a múdrosti pri vedení nášho spoločenstva viery.

September 2014

manželcia Gálikovci

♥ **13. septembra 2014** vstúpili do manželstva **Eubomír Vrábek** z Trenčína a **Nicolette Berková** z Melčíc – Lieskového.

♥ **20. septembra 2014** uzavreli manželstvo **Martin Gálik** z Dubnice nad Váhom a **Ivana Šebeňová** z Melčíc – Lieskového.

* **Adela Križková**, druhorodené dieťa **Borisa Križka** a **Márie Križkovej**, rod. Zittovej z Ivanoviec **bola pokrstená 7. septembra 2014.**

* **21. septembra 2014** bol pokrstený **Adam Križko**, druhorodený syn **Pavla Križku** a **Blanky Križkovej**, rod. Roháčkovej z Dolného Srnia.

Adelka Križková spokojne spí po krste

† **Brat Ján Haláček** z Chocholnej – Velčíc, syn **Jána Haláčka** a **Emílie**, rod. Adamkovičovej **zomrel 3. septembra 2014 vo veku 82 rokov.**

† **Sestra Marta Pavlíková** z Adamovských Kochanoviec, dcéra Ondreja Pavlíka a Anny, rod. Jurčovej **zomrela 4. septembra 2014 vo veku 66 rokov.**

† **Sestra Elena Vodičková**, rod. Ozimá z Tvrdošína, dcéra Ondreja Ozimého a Anny, rod. Petrovej **zomrela 16. septembra 2014 vo veku 72 rokov.**

† **Brat Ján Chrenko** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Chrenku a Anny, rod. Kadlečíkovej **zomrel 16. septembra 2014 vo veku 67 rokov.**

Október 2014

* **Adam Hurtoň**, štvrté dieťa Branislava Hurtoňa a Marianny Hurtoňovej, rod. Halíkovej z Adamovských Kochanoviec **bol pokrstený 18. októbra 2014.**

* **25. októbra 2014 bol pokrstený Patrik Božík**, prvé dieťa Mariána Božíka a Miriamy Božíkovej, rod. Bončovej z Čachtíc.

* **Sebastian Kallo**, druhorodený syn Martina Kallu a Ivany Kallovej, rod. Arbetovej z Chocholnej – Velčíc **bol pokrstený 25. októbra 2014.**

† **Sestra Anna Michalčíková**, rod. Fabianová z Ivanoviec, dcéra Jána Fabiana a Anny, rod. Kvasnicovej **zomrela 14. októbra 2014 vo veku 88 rokov.**

† **Sestra Daniela Trandžíková**, rod. Nováková z Melčíc – Lieskového, dcéra Jána Nováka a Anny, rod. Meravej **zomrela 27. októbra 2014 vo veku 58 rokov.**

Pamiatka posvätenia chrámu

V 16. nedeľu po Svätej Trojici, **5. októbra 2014** sme v našom cirkevnom zbore slávili 230. výročie posvätenia nášho chrámu, v ktorom sa pravidelne stretávame pri počúvaní Božieho slova a oslave nášho nebeského Otca.

V slávnostný deň nám brat farár v kázni priblížil Joziáša, ktorý sa ako osemročný chlapec stal izraelským kráľom. Nemal to ľahké - jeho otec a starý otec boli modlári. Joziáš teda nedostal dobrý základ pre svoju vieru v Hospodina. Napriek tomu o ňom čítame: „Činil, čo je správne v očiach Hospodinových. Chodil celkom po cestách svojho otca Dávida a neodklonil sa ani

naľavo ani napravo“.

Joziáš sa mohol sa vyhovoriť: nemal som žiadny vzor pre vieru v Boha, kde som sa mal naučiť ako žiť pre Hospodina a dodržiavať Jeho príkazy?! Mohol sa vyhovoriť aj na dobu v ktorej žil: ako mám veriť v dobe, keď zjavne nad Bohom víťazí ľudská pýcha a bezbožnosť?! On však napriek tomu veril. Prežil vo svojom

živote zmenu, pretože sa nechal formovať Bohom. Mal s Hospodinom vzťah. Veľmi osobný vzťah, ktorý riadil jeho kroky aj bez rodinného nábožného zázemia, aj bez slobody a duchovného napredovania izraelského národa.

Je to veľký rozdiel oproti tomu, čoho sme dnes svedkami. Mnoho ľudí sa vyhovára: na minulú dobu, ktorá kladla viere rozličné prekážky, na to, že sme nemali veľa vzorov vo viere, nemali sme sa kde naučiť žiť s Bohom. Ako teda máme veriť v dobe, keď sa zdá, že Boh nemá moc, že víťazí zlo, ľudská pýcha? Odpoveďou pre všetkých týchto skeptikov a ľudí mnohých výhovoriek je aj tento chrám. On poukazuje na zmenu, ktorú Boh koná, ukazuje na našich predkov, ktorí tento chrám postavili z viery, na tých, ktorí tu mali svoje miesto, na rodiny, ktoré mali svoje lavice v tomto chráme. Náš kostol nás volá k viere, ku vzťahu s Bohom. Joziáš žil v kráľovskom paláci v Jeruzaleme, blízko Hospodinovho chrámu. Keď mal 18 rokov povzbudený svojou vierou nariadil nevyhnutné opravy na jeruzalemskom chráme. Poslal teda svojho pisára Šáfána k veľkňazovi Chilkijovi, aby dozrel na vyplatenie peňazí a následnú opravu poškodených častí chrámu. Peniaze vyzbierali ľudia, ktorí navštevovali chrám. Práce boli dosť rozsiahle, pretože peniaze sa mali dať tesárom, staviteľom, murárom, nákupcom. Kým však robotníci hľadali poškodené časti chrámu, nedostatky v stavbe, materiálne chyby, Hospodin im dal nájsť niečo omnoho podstatnejšie: knihu zákona.

„Keď kráľ počul slová knihy zákona, roztrhol si odev.“ Tieto slová sú nádherným svedectvom o Božej práci na človeku, svedectvo o tom, čo dokáže Božie slovo, ak ho človek počúva, svedectvo o veľkosti človeka, ktorý si dokáže priznať chybu a činiť pokánie. To, čo kráľ urobil bol rozhodný krok k zmene – bol si vedomý Božieho hnevu, keď sa započúval do Jeho slov a porovnal ich so životom Božieho ľudu. Preto začal konať zmenu, aby Božie slovo a realita boli to isté.

Joziáš dal zničiť všetky pohanské výšiny a sústredil bohoslužbu do jeruzalemského chrámu, odstránil všetkých veštcov, vyvolávačov duchov a všetko protibožské, aby sa ľud nechal viesť jedine Hospodinom. V závere jeho životopisu sa píše: „Nebolo pred ním kráľa, ktorý by sa bol tak obrátil k Hospodinovi celým srdcom, celou dušou a všetkou silou podľa celého zákona Mojžišovho. Ani po ňom nepovstal jemu podobný“.

Kostol, ktorý slúži k oslave Boha už 230 rokov nie je len mĺkvou stavbou. Je tiež výzvou k radikálnej zmene našich životov a následne aj bohoslužobného a duchovného života v našom zbore. Z začať však musí každý od seba roztrhnutím rúcha svojho srdca, pokáním. Tu je zvestované slovo, ktoré nám hovorí ako máme žiť, tu je priestor, kde zisťujeme, že nekráčame po Božích cestách. V chráme je možnosť urobiť akt pokánia, rozhodnúť sa pre zmenu pri Večeri Pánovej. Dajme sa aj my do práce na duchovnej zmene, na svojom vlastnom živote s Bohom. Sme k tomu povolani podobne ako kráľ Joziáš.

Deti pozdravujú svoj zbor pri jeho vzácnom výročí

PodĎakovanie za úrody

„A Boh má moc vo všetkom rozhojniť pri vás svoju milosť, aby ste, vo všetkom mali vždy dostatok všetkého (pre seba), aj nadbytok pre každý dobrý skutok,...“
Biblický text z Druhého listu apoštola Pavla Korinským sa stal základom pre kázeň v 17. nedeľu po Svätej Trojici, **12. októbra**, kedy sme v našom chráme Božom ďakovali za úrody zeme.

A ako brat farár zdôraznil, nie je to len kus tradície zdedenej po predkoch, vyzdobený kostol , je to hlavne uvedomenie si veľkej Božej milosti, hojnosti požehnania, ktorú nám i tento rok daroval Pán. Požehnal prácu rúk i umu na poliach i v záhradách, doprial dary, za ktoré treba byť vďačný a poslušný nie jeden deň, týždeň, ale neustále. Nepodľahnúť nebezpečenstvu zabudnutia a nevďačnosti voči Pánu Bohu, byť otvorený k ľuďom, ktorí sú v núdzi a pomáhať. Krásne to vystihujú aj slová z Piatej knihy Mojžišovej, kde čítame: “Keď sa dosýta naješ a postavíš si pekné domy, v ktorých budeš bývať, keď sa ti rozmnoží dobytok a ovce, rozhojní sa ti striebro, zlato a všetko, čo máš, potom nech nespyšnie tvoje srdce. Nezapadni na Hospodina, svojho Boha.“

EŠ

Zborové presbyterstvo

13. októbra zasadalo zborové presbyterstvo. Najskôr skonštatovalo, že uznesenia z predchádzajúceho zasadnutia boli splnené. Náter na predných oknách zborového domu opravil brat Milan Ondrášek z Lieskového. Bránu pri studni natrel brat dozorca.

Hlavným bodom programu bolo odsúhlasenie zmeny kupujúceho. Dňa 20. mája 2014 predložil pán Martin Križko žiadosť o kúpu parcely č. 439/11 v k.ú. Adamovské Kochanovce o výmere 113 m², ktorá je v 1/2 podieli s rímskokatolíckou farnosťou Adamovské Kochanovce, t.j. 56,5 m² v navrhovanej cene 28,- € za m², t.j. 1582,- €. Prvá žiadosť o odkúpenie parcely č. 439/9 (tá istá časť parcely bola prečíslovaná po odpredaji inej časti parcely obci Adamovské Kochanovce), ktorú zaslal dňa 6.9.2011 bola odsúhlasená k odpredaju zborovým presbyterstvom dňa 19.10.2011 a 13.11.2011 zborovým konventom. Predaj schválilo i seniorálne presbyterstvo. Nakoľko k predaju nedošlo z dôvodu nesúhlasu Arcibiskupského úradu rímsko-katolíckej cirkvi v Trnave, predložil Obecný úrad Adamovské Kochanovce žiadosť o odkúpenie uvedenej parcely dňa 10.10.2012. Táto žiadosť bola prerokovaná a odsúhlasená na zborovom presbyterstve dňa 29.1.2013 a na zborovom konvente dňa 10.2.2013. Následne predaj schválilo i seniorálne presbyterstvo. Keďže k predaju nedošlo, Martin Križko opätovne predložil žiadosť o kúpu parcely. Uvedenú žiadosť sme sa rozhodli predložiť na rokovanie zborového presbyterstva až po odsúhlasení rímskokatolíckou cirkvou. Keďže RKC odsúhlasila predaj Martinovi Križkovi a správca farnosti podpísal kúpno-predajnú zmluvu zborové presbyterstvo žiadosť prerokovalo a odsúhlasilo zmenu kupujúceho parcely č. 439/11. Novým kupujúcim bude pán Martin Križko. Zborová kurátorka predložila na rokovanie presbyterstva návrh na rekonštrukciu kúrenia na fare, nakoľko doterajší plynový kotol je fyzicky i materiálne opotrebovaný a treba ho vymeniť za nový. Na výberové konanie na vykonanie rekonštrukcie vykurovania sa prihlásili dve firmy: DOPYT s.r.o. Trenčín ponúkla plynový kotol Cerapar Smart Premium Plus 22 + 120 litrový zásobník a Zdenko Tunega -Turbo ponúka plynový kotol typ Attack 15 E modul + expanzná nádoba 25/3. Zborové presbyterstvo väčšinou hlasov odporučilo vykonať výmenu kotla na fare firme Zdenko Tunega – Turbo a to vrátane odstránenia starého nepoužívaného kotla na tuhé palivo.

Zborový farár predložil žiadosť zborových kantorov o zakúpenie prenosného mikrofónu, aby mohli kantori spievať i počas hry na organe. Zborové presbyterstvo žiadosť schválilo a mikrofón bol následne zakúpený. Brat dozorca požiadal prítomných o účasť na upratovaní skladu v zborovom dome v stredu dňa 15. októbra. Na brigádu sa prihlásili 3 členovia zborového presbyterstva. Po prerokovaní tohto bodu sa zasadnutie presbyterstva skončilo.

Inštalácia v Dobrej Nive

Gratulácia inštalovanej sestre farárke z jej rodného zboru

V 18. nedeľu po Svätej Trojici, 19. októbra sme prijali pozvanie sestry Jarmily Zajíčkovej na jej slávnostnú inštaláciu v Cirkevnom zbere Dobrá Niva, ktorá sa konala v deň 229. výročia posvätenia dobronivského chrámu.

Akt inštalácie vykonal senior Zvolenského seniorátu Mgr. Ján Čáby, ktorý za základ svojej kázne zvolil text z 1. Knihy Mojžišovej 12, 1: „Hospodin riekol Abrámovi: Vyjdi zo svojej krajiny, zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem.“

Okrem iného brat senior povedal: „Každý kňaz zanecháva svojou osobnosťou, svojimi darmi, svojím vkladom pečať na živote cirkevného zboru. A my si želáme, aby pečať, ktorú svojou službou zanechá sestra farárka, bola dobrým svedectvom všetkým v tomto cirkevnom zbere.“

Inšpiráciou i príkladom je iste praotec viery – Abrahám. O Abrahámovi vieme, že keď začal putovať z mesta Chárán, mal sedemdesiatpäť rokov. Mal mnoho imania, a okrem toho mnoho služobníctva. Abrahám sa mal jednoducho veľmi dobre, žil si na úrovni. A tak môžeme predpokladať, že keď Hospodin Abraháma povolal, keď ku nemu zaznelo Božie slovo „vyjdi“, nebolo to zrejme jednoduché rozhodovanie. Vo svojej vlasti mal Abrahám už vybudovanú pevnú existenciu a naraz ho Hospodin povoláva do novej krajiny, do novej budúcnosti. Iste sa mu v hlave objavili myšlienky, ktoré aj my poznáme z podobných situácií: Mám nechať isté kvôli neistému? Mám opustiť známe prostredie a ísť do neznáma?

Nevieme, ako dlho sa cez takéto a podobné myšlienky Abrahám prebojoval k plnej viere. Ale prebojoval sa. Jeho viera znamenala plné odovzdanie sa do Božích rúk. Prijal istotu: Môj Boh ma neopustí, nikdy sa ma nevzdá. I keby som kráčal temnými údoliami životnej cesty, nebudem sa báť, lebo aj vtedy som v Jeho rukách. I keby som mnohému z toho, ako ma vedie, čo odo mňa žiada, nerozumel, i vtedy Mu budem dôverovať. I keby ma nejaký čas trápili pochybnosti, vždy mi ostáva iskierka dôvery, a tá sa vždy nanovo rozhorí a premaže pochybnosti.

Hospodinovo „vyjdi“ znelo aj sestre farárke, aj nám všetkým. Sestra farárka Božie povolanie začula, keď sa rozhodla ísť študovať evanjelickú teológiu a keď sa rozhodla pre kňazské povolanie. Začula *vocatio interna*, hlas Boží - „vyjdi“. Vyjdi zo sveta, ktorý poznáš, ktorý ti bol doteraz istotou, v ktorom si sa cítila bezpečne, a choď, kam ťa pošlem. Toto Božie povolanie, Božie „vyjdi“ znie aj dnes. Pribudol úrad farára, pribudla i zodpovednosť. Tak ako je napísané: od každého, komu bolo mnoho dané, bude sa mnoho očakávať.

Viera nie je statická veličina. Keď hovoríme o viere, nestačí len sucho skonštatovať – áno, ja verím, že niečo nad nami musí byť. Viera v Boha je schopnosť vložiť sa do Jeho rúk, nechať sa viesť Jeho hlasom v pevnom presvedčení, že všade, kde ma On pošle, som v bezpečí. Skutočná viera v Boha sa prejavuje v ochote konať Jeho vôľu. Človek takejto viery je ochotný a schopný opustiť aj istoty, ktoré doteraz poznal, ktoré mu v živote pomáhali a ísť aj tam, kde je to pre neho neznáme, cudzie, nové. Avšak zároveň sa dokáže radosne spoľahnúť na tú jedinou istotu svojho života, ktorou je Boh.

V tomto zmysle aj nám všetkým znie Božie „vyjdi“. „Vyjdi“ zo svojho kamenného skeletu, ktorý si si postavil okolo vlastného srdca, pretože si už nevládal niesť ťarchu a rany života. „Vyjdi“ oproti svojmu blížnemu, hoc si si už mnohokrát povedal, že ty nebudeš ten prvý, ktorý podá ruku ku zmiereniu, odpusteniu. „Vyjdi“, hoc si si už toľkokrát povedal, že sa nenecháš zraniť, že ty už nechceš byť sklamaný, že si už nenecháš ublížiť. Rozbi ten betónový pancier okolo svojho srdca a „Vyjdi“. „Vyjdi“ vo viere, že Boh je s tebou. „Vyjdi“ aj v ústrety svojmu kňazovi. On aj teba potrebuje. Potrebuje tvoje modlitby, tvoje slovo povzbudenía, ale aj tvoju ochotu a tvoje ruky hotové k pomoci. Ľahšie sa bude aj kňazovi kráčať, keď bude vidieť tvoje odhodlanie a tvoju túžbu ísť za Kristom. Veď keď si pôjdete jeden druhému oproti, skôr sa stretnete, ako keby išiel každý iným smerom. A nezabudni na Božie „vyjdi“ aj keď zaznie zvon, ktorý ťa volá do chrámu. Veď to ťa volá sám Pán.

V dejinách sveta zaznelo ešte jedno veľké a zásadné „vyjdi“. Bolo to najdôležitejšie povolanie aké kedy zaznelo, životne dôležité pre každého človeka. Toto povolanie adresoval Hospodin svojmu Synovi Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel z nebeskej slávy do tejto našej časnosti. Ranený, mučený a na pokraji svojich síl, vyšiel na Golgotu, aby tam obetoval svoj život za každého z nás. Tam na Golgote sa udial zásadný obrat pre každého človeka a odvtedy každému veriacemu v Krista znie nielen to povolanie „vyjdi“, ale aj úžasné zaslúbenie: „Vojdi!“ „Vojdi v radosť svojho Pána.“ Vojdi do života večného, pretože Kristus ti večnosť na Golgote daroval.

Majte pevnú vieru a dôveru, že Pán Boh chce pri vás stáť a byť vám pomocou. Buďte odvážni ako Abrahám, ktorý išiel, keď ho Pán povolal. Verte, že On bude s vami vo všetkom, do čoho a kam vás povolá. Načúvajte Jeho vôli, hľadajte Jeho cesty, na Neho uvaľte svoje starosti. Odovzdajte mu svoje životy v tejto časnosti, aby ste ich mohli zachovať pre večnosť.“

Po inštalačnom príhovore sestra farárka Jarmila Zajíčková zložila sľub a z rúk seniora prijala chrámový kľúč, Svätú Bibliu, sviatostné nádoby: krstný krčah, paténu a kalich, Agendu a kamžu.

Náš zborový farár Mgr. Ján Ochodnický sa nám prihovril v kázni Božieho slova. Svojím pozdravom a piesňou sa prihovrili aj mládežníci dobronivského

cirkevného zboru. Z ich slov bolo cítiť úprimnú radosť z chvíľ, ktoré ich spoločne spájajú a za ktoré Pánu Bohu spoločne ďakujú. Za domáci cirkevný zbor sa Jarke prihovril brat dozorca Martin Krúdy, ktorý vyjadril veľkú radosť z chvíle, keď sa sestra farárka stala prvou evanjelickou farárkou v histórii cirkevného zboru. Odovzdal pozdrav aj od brata farára Dušana Tótha z ďalekého Toronta, ktorý navštívil cirkevný zbor pár týždňov pred inštaláciou. Napokon sa sestre farárke prihovril aj brat dozorca z rodného cirkevného zboru Slavomír Šikuda.

Všetkým prítomným sa srdečne poďakovala aj sestra farárka. Vyjadrila radosť z toho, že sme mohli spoločne prežívať neopakovateľné chvíle v pre ňu tak významný a slávnostný deň. EA

Stretnutie jubilujúcich konfirmandov

Otvorte mi krásnu bránu, poďte tu je Boží dom, chcem v ňom slúžiť svojmu Pánu, tešiť sa Božím slovom, predstúpiť pred Jeho tvár, prijať z výšin svetla dar... Touto krásnou piesňou z Evanjelického spevníka sme si v 19. nedeľu po Svätej Trojici, **26. októbra** pripomenuli 50. výročie konfirmácie tých bratov a sestier, ktorí 12. apríla 1964 nesmeli státi pred oltárom v chráme Božom a vyznávali svoju vieru v Trojjediného Pána Boha.

Brat farár sa jubilujúcim konfirmandom prihovril slovami Kazateľa: „Ak dáš sľub pred Bohom, nemeškej splniť ho, lebo On nemá záľubu v bláznoch: čo sľúbiš, to aj splň! Radšej nesľubuj, akoby si mal sľúbiť, a nesplniť. Nedopusť, aby ťa ústa zviedli na hriech, nehovor pred Božím poslom: Bol to omyl. Prečo sa má Boh hnevať pre tvoju reč a zničiť dielo tvojich rúk?“ (5,3-5)

Za jubilujúcich konfirmandov sa prihovril a poďakoval brat Rudolf Kadlečík, ktorý spomínal na chvíle, spred 50-ich rokov, nezabudol ani na brata farára Alberta Predmerského, ktorý ich svedomite pripravoval na ich duchovnej ceste.

Všetci spoločne tak ako pred pol storočím pristúpili k Večeri Pánovej. Sviatočný deň nekončil len slávnostnými službami Božími, ale pokračoval v zborovom dome spoločným obedom a bol venovaný nezabudnuteľným spomienkam jubilujúcich.

EA

November 2014

♥ **8. novembra 2014** vstúpili do manželstva **Juraj Gajdošík** z Ivanoviec a **Gabriela Kapušová**, r. Roková z Dubnice nad Váhom.

Lukáš Bernáth s krstným otcom, rodičmi a sestričkou

* **16. novembra 2014** bol pokrstený **Lukáš Bernáth**, druhorodené dieťa Michala Bernátha a Jany Plesnivej z Melčíc – Lieskového.

***Jaroslav Michalec**, prvorodený syn Jaroslava Michalca a Zdenky Michalcovej, rod. Michaličkovej z Melčíc – Lieskového

Požehnanie Jaroslava Michalca po krste

bol pokrstený 23. novembra 2014.

† **Sestra Anna Adamkovičová**, rod. Fábiková z Adamovských Kochanoviec, dcéra Jána Fábika a Evy, rod. Kudlovej **zomrela dňa 7. novembra 2014** vo veku 84 rokov.

† **Sestra Pavlína Kadlečíková**, rod. Matejovičová z Ivanoviec, dcéra Jozefa Matejoviča a Kataríny, rod. Chlapíkovej **zomrela 16. novembra 2014** vo veku 90 rokov.

Pamiatka zosnulých

Začiatok novembra je obdobie, keď nám deň ponúka viac tmy ako svetla, viac hmly a oblakov ako slnka a napriek rozžiareným kvetom chryzantém, viac smútku a nostalgie ako ostatná časť roka. Je to čas, kedy častejšie chodíme na cintorín, zapalujeme sviečky, spomíname. A v duchu spomienok sa niesol 2. november i v chráme Božom. Spomínali sme na tých, ktorí už nie sú s nami, ktorí nás predišli na ceste do večnosti. Smútok a plač pri smrti a spomienke na blízkeho človeka je prirodzený. Veď Pán Boh nás obdaril emóciami, za ktoré sa netreba hanbiť. Nakoniec aj Ježiš Kristus zaplakal nad mŕtvolou priateľa Lazára. Ale veriaci človek, ako pokračoval brat farár v kázni, má okrem smútku a plaču aj nádej. Je to nádej vo vzkriesenie a večný život. A to je dôvod na radosť. Takže spomínajme, ale nezúfajme. EŠ

Pevce Boží

Spišské divadlo uviedlo dňa **24. novembra 2014** v **Divadle Jána Palárika v Trnave** hru Júliusa Barča - Ivana **Pevce Boží**. Táto hra bola dosiaľ uvedená len raz, a to v roku 1936 liptovskomikulášskymi ochotníkmi pri príležitosti 300.

výročia vydania Cithary sanctorum. Na divadelnom predstavení v Trnave sme teda nemohli chýbať ani my, rovnako ako mnoho iných známych i menej známych evanjelikov, ktorí zaplnili hľadisko divadla takmer do posledného miesta.

Július Barč – Ivan v hre zobrazil časť z pohnutého života Juraja Tranovského, evanjelického farára, zostavovateľa prvého spevníka evanjelických piesní – Cithara sanctorum. Keď sa v roku 1621 vzbúrili obyvatelia Valaského Meziríčia proti utláčaniu viery a vyhlásili boj cisárskym vojskám, Juraj Tranovský zachránil cisárskeho dôstojníka, ktorého chcel vodca povstalcov, Vanduch, zavraždiť. Velenie cisárskeho vojska vyšetruje príčiny povstania a jedným zo zadržaných je aj Juraj Tranovský, ktorý má byť na výstrahu popravený. Zachráni ho cisársky dôstojník, ktorému Tranovský zachránil život a priatelia mu umožnia útek do vyhnanstva.

Na pozadí tejto hlavnej dejovej línie mohli diváci sledovať vnútorný boj jednotlivých postáv o zachovanie viery, vernosti Kristovi a evanjelickej cirkvi. Veľavravné dialógy a slová vyslovené hercami sa prítomných dotýkali veľmi hlboko, rovnako ako spev piesní, ku ktorým sa pridávali i viacerí diváci. Po poslednej vete Tranovského verného priateľa Hrubého: „V srdciach ľudu žiť bude ďalej, večne pevec Boží a jeho krásna pieseň“ boli účinkujúci odmenení dlhotrvajúcim potleskom. Pripájame sa k slovám, ktoré zazneli zo zadných radov v divadle na záver: Kiežby takýchto kultúrnych príležitostí, na ktorých sa stretnú evanjelici v takej početnej miere bolo viac.

Naše spoločenstvá

Biblický krúžok v materských školách

V jedno popoludnie som bol rovnako ako v iné dni v materskej škole medzi deťmi. Vtom jedno z nich, päťročný chlapec, pribehol za mnou a objal ma. Svojimi detskými slovami mi povedal asi toto: „Mám Ťa rád!... Mám rád svoju maminu, tatina, babku,... ale aj teba!...Ty nám totiž rozprávaš také krásne príbehy o Pánu Bohu.“

Nepíšem tieto slová preto, aby som do popredia posunul seba, hoci som to bol práve ja, koho tento chlapec objímal. Píšem tieto slová, aby sme si uvedomili radosť a vd'ačnosť detí za počúvanie Božieho slova na krátkom, ich schopnostiam prispôsobenom polhodinovom stretnutí raz v týždni na Biblickom krúžku v Materských školách Adamovské Kochanovce, Melčice – Lieskové a Ivanovce.

Ďakujem vedeniu a učiteľkám z materských škôl, ktoré umožnili, aby sa deti stretávali na Biblickom krúžku. Ďakujem rodičom, ktorí sa zaujímali aj o túto aktivitu v našom cirkevnom zbore a svoje deti prihlásili na tieto stretnutia. Ďakujem deťom za ich pozornosť, radosť, lásku, detskosť,... Najmä však ďakujem

Pánu Bohu, že nás všetkých sýti svojím Slovom, ktoré je aj nám tým výživným a stráviteľným duchovným mliekom.

JO

Detská besiedka

Spoločenstvo určené pre deti do trinásť rokov – detská besiedka sa pravidelne stretáva každú nedeľu v čase hlavných služieb Božích. Besiedku navštevuje 15 až 20 detí, pričom celé spoločenstvo tvorí približne 30 detí. Tak ako Pán Ježiš miloval a miluje deti, tak sa aj my, besiedkársky tím, snažíme o to, aby aj tí najmenší dokázali cítiť a prežívať Božiu lásku. Pán Ježiš raz rozpovedal svojim nasledovníkom podobenstvo o stratenej ovečke. „Predstav si, že si pastier a máš 100 oviec. Jedna sa ti však zatúla, stratí sa. Necháš ju tak, nech zahynie? Alebo zanecháš ostatných 99 ovečiek sa pásť a pôjdeš hľadať tú stratenú ovečku? Budeš ju hľadať, kým ju nenájdeš. Nájdeš ju, možno bude zranená, zoslabnutá, ale ty ju vezmeš do náručia a prinesieš ju domov. A spoločne s ostatnými priateľmi sa budeš radovať, lebo si ju našiel.“ Dobrý pastier sa s láskou stará o svoje stádo aj v prípade, že stádu veľakrát hrozí nebezpečenstvo. A ovce zasa dobre poznajú svojho pastiera a počúvajú ho.

Naším dobrým pastierom je Pán Ježiš a my sme Jeho ovečky. On presne vie, čo potrebujeme. Stará sa o nás tak, aby sme mali všetkého dostatok nielen na tele ale aj na duši. A práve prostredníctvom príbehov na besiedke sa snažíme, aby deti nasýtili svoje hladné duše, pretože aj v duchovnom raste potrebujeme stravu. V tomto roku sme spoznávali Pána Boha prostredníctvom vyučovacích lekcii s názvom Život stromu. Počúvanie slova Božieho, čítanie časopisu Dúha, omaľovánky, hry a piesne, to všetko znamenalo pre deti prijímanie duchovnej stravy, pretože tam znelo slovo Božie.

Je veľa ľudí, detí, ktoré sa sem-tam zatúlajú, zídu z cesty, ktorá vedie za Ježišom. A vtedy my ostatní veríme, že Ježiš ich začne hľadať. Ide im na pomoc tak ako pastier v podobenstve o zatúlanej ovečke a privedie ich späť do bezpečia. A preto sme vďační rodičom, starým rodičom, ktorí privádzajú svoje deti do tohto nášho spoločenstva, kde môžeme Bohu vyznávať svoje radosti i starosti. Boh sa raduje spolu s nami, ale rovnako sa teší aj z príchodu nových, možno aj zatúlaných ovečiek, ktoré môžu patriť do nášho spoločenstva.

DF

Dorast

Kedysi žil jeden muž. Tento muž v živote zažil mnohé, pre bežného človeka priam neuveriteľné veci. Ale mal jeden zážitok, o ktorom by určite vo svojej starobe rozprával svojim vnúčatám. O tomto zážitku by nikdy nezabudol rozprávať a hovoril by o ňom s radosťou a hrdosťou. Tej staroby sa však nedožil. Tento

zážitok bol výnimočný najmä preto, lebo sa týkal priamo jeho, netýkal sa nikoho iného. Bola to jeho osobná skúsenosť a prežil ju on sám.

Ten muž sa volal Peter a jedného dňa chodil po vode. Bol so svojimi priateľmi na lodi, a keď k nim prišiel Ježiš, kráčajúc po vode, Peter sa rozhodol, že opustí loď a bude kráčať s Ním.

Verím, že to bolo nezabudnuteľné. Bolo to niečo, čo nikto iný dovedy nedokázal.

Viete prečo sa to podarilo práve Petrovi? Pretože tam bol s Ježišom. Keby nebol s Ježišom, nikdy by sa mu nič také úžasné nestalo. Iba Ježiš mohol spôsobiť, že mal nádherný zážitok. Prežil niečo, čo sa do jeho mysle zapísalo natrvalo.

Mladí ľudia, akonáhle majú chvíľu voľného času, hneď sa sťažujú, že sa nudia. Ale Ježiš im a aj nám, rovnako ako Petrovi, ponúka prežiť nezabudnuteľné zážitky. Môžeme prežiť neuveriteľné veci. Ale to sa nám bez Ježiša nikdy nepodarí. Možno si dnes po nejakej udalosti povieme, že bola skvelá, že na ňu budeme dlho spomínať. Ale je to naozaj tak? Spomíname na niečo, čo sme prežili bez Ježiša dlho a s radosťou? Alebo sú to skôr veci na ktoré myslíme s hanbou, trpkosťou a smútkom?

Peter mohol chodiť po vode, pretože Ježiša poznal, dôveroval Mu a predovšetkým nezostal sedieť, ale vystúpil z lode. Keby tam bol zostal, nikdy by neprežil niečo, na čo mohol spomínať do konca svojho života.

Tak opusťme aj my naše pohodlné loďky, opusťme pohodlia svojich domovov, stoličiek pred počítačmi, kresiel pred televízormi a poďme sa stretnúť s priateľmi v spoločenstve, kde môžeme Ježiša lepšie spoznávať. A potom, keď nastane ten správny čas a On príde k nám, budeme mu dôverovať, rozpoznáme Ho a On nám dovolí prežiť s Ním také nádherné veci, ako to dovolil aj Petrovi.

EK

Spoločenstvo evanjelických žien

Prvé nedeľné popoludnie v mesiaci patrí v našom zborovom dome už viac rokov spoločenstvu evanjelických žien. Stretávame sa v počte 15-20 sestier a zaoberáme sa hlavne čítaním Slova Božieho, jeho výkladom a rozhovorom o prečítanom texte. Tento rok si postupne čítame kapitoly zo Skutkov apoštolov z Novej zmluvy. Nie vždy všetkému rozumieme, ale výklad brata farára nám pomáha správne chápať preberané texty a orientovať sa v Biblii. Popritom v programe našich stretnutí nechýba spev, modlitby, ale aj príhodné verše, ktoré si sestry pripravujú. Samozrejme, ako to už pri stretnutí viacerých žien býva, nájde sa miesto i na zdieľanie vzájomných radostí, bolestí, spomínanie.

Okrem týchto stretnutí sa podieľame na živote zboru aj účasťou na väčšine aktivít, či už kultúrnych alebo spojených s čistením chrámu, zborového domu, pečení pečiva atď.

Sledujeme i dianie vo svojom okolí, informujeme sa o práci a aktivitách SEŽ v celoslovenskom meradle. Naše sestry Oľga Kusendová, Pavla Potočková, Emília Vašková a Darina Chrenková st. sa 27. septembra zúčastnili volebného Valného zhromaždenia SEŽ v Púchove, na ktorom sa okrem iného stretli so spolusestrami z Rakúska, Nemecka, Čiech a Vojvodiny.

Teší nás, že na stretnutiach sa už zúčastňujú aj mladé ženy so svojimi deťmi, a tak veríme, že tradícia spoločenstva evanjelických žien pretrvá i ďalšie roky a bude sa rozvíjať.

EŠ

Biblická hodina

V rámci rozvoja duchovného života členov cirkvi sú v čase od októbra do Veľkej noci ponúkané biblické hodiny pre všetky vekové kategórie členov zboru. Tu môžeme spoznávať biblické príbehy, zamýšľať sa nad nimi, nechať si ich vysvetliť, a tak získať väčší prehľad o Písme svätom.

Biblické hodiny sú popri iných aktivitách v zbere ďalšou možnosťou stretnúť sa s Pánom Bohom aj uprostred týždňa. Prinútiť nás, v dobrom slova zmysle, zastaviť sa v kolobehu povinností a vyhradiť si čas na spoločenstvo s Bohom.

V uplynulom roku sme sa stretávali v počte 8-10 pri preberaní 1. a 2. knihy Samuelovej, teraz po výklade starozmluvnej knihy Abdiáš budeme čítať listy apoštola Pavla Tesalonickým. A netreba sa obávať, že po prečítaní textu nebudeš všetkému rozumieť. Výklad brata farára pomôže pochopiť, pomôže vybrať z textu to podstatné a preniesť ho do dnešných dní. Nikoho nenútime diskutovať. Kto chce počúvať, kto chce sa pýta, dôležité je, aby každý prežil hodinu s Božím slovom a odchádzal naplnený pokojom a silou do ďalších dní.

A prečo vlastne treba poznať Písmo sväté? Ponúkam odpoveď Dr. Martina

Luthera: „Písmo Sväté je tou najlepšou a najvyššou knihou Božou, plnou útechy vo všetkých zápasoch viery. Ono učí o viere, nádeji a láske úplne inak ako rozum prirodzeného človeka dokáže vidieť, cítiť, chápať a prežívať. Písmo nás učí aj v zlých momentoch, ako by viera, nádej, láska mali žiariť, ako aj to, že za týmto úbohým životom plným utrpenia, je ešte iný život, život večný.“

Nakoniec, prídte a presvedčte sa sami! Každý je vítaný, pre každého je pripravené miesto.

EŠ

Zborový spevokol

Prečo máme spievať Pánu Bohu? Prečo môžem a mám spievať práve ja? Na tieto otázky hľadáme spoločne odpovede pri každom našom piatkovom stretnutí na spevokole. Nie, nerozprávame sa o nich, ale konáme, a to spevom na chválu Pána Boha. Mnoho z nás má toľko darov a často ich nevieme využiť správnym spôsobom. Nevieme si nájsť čas, alebo sa iba bojíme prísť na skúšku, pretože nás trápia myšlienky, ako zareagujú na naše roztrasené hlasivky tí spevokolisti, ktorí spevom chvália nášho Nebeského Otca už dlhší čas. Za všetkých si trúfnem povedať, že všetci sa len potešia novým hlasom, ktoré sa s radosťou budú zúčastňovať chválospevov.

Hudba je liek...dokáže nás upokojiť, zlepšiť nám náladu a vylepšiť i ten najskazenejší deň, pozdvihne nás, keď sa cítíme sklamaní a utrpení. A čo s nami potom spraví hudba, ktorá spevom vyjadruje vďaku a chválu nášmu Nebeskému Otcovi? Neposilní nás? Neposunie a neupevní nás v našej viere? Áno, posilní nás, ale v nej aj upevní, no len vtedy, ak piesne skutočne vychádzajú z nášho srdca. Preto by sme mali využiť dary od nášho Pána plnohodnotne a vďaku mu obetovať i spevom chvál.

Strach z niečoho nového je vždy veľmi veľký, no i tak vás chcem povzbudiť, aby ste nabrali prvotnú odvahu a prišli medzi nás na stretnutia spevokolu a spolu s nami ste piesňami chválili nášho Boha. Náš Pán si zaslúži chválu, pretože On prvý miloval nás, až potom my Jeho, preto každý, kto dostal hudobný hlas, mal by ho plne využiť na chválospevy.

MA

Namiesto záveru

Dvaja muži, obaja ťažko chorí, zdieľali rovnakú nemocničnú izbu. Jeden z nich si smel každé popoludnie na hodinu sadnúť, aby napomohol vysávaniu tekutín zo svojich pľúc. Jeho posteľ stála hneď vedľa jediného okna v miestnosti.

Druhý muž musel celé dni stráviť ležaním na chrbte. Obaja sa spolu rozprávali celé hodiny. Rozprávali si o svojich ženách a rodinách, domovoch, prácach, o svojich zážitkoch z vojny, o svojich dovolenkách...

Každé popoludnie, keď sa jeden z nich mohol posadiť, trávil čas popisovaním svojmu spolubývajúcemu všetkého, čo videl vonku.

Muž na druhej posteli začal postupne žiť pre tie hodinové úseky dňa, kedy sa jeho svet mohol rozšíriť a oživiť o všetko dianie a farby vonkajšieho prostredia.

Okno poskytovalo pohľad na nádherné jazero. Kačice a labute plávali po vode, zatiaľ čo deti sa hrali s modelmi lodí. Mladí milenci kráčali ruka v ruke medzi kvetinami a v diaľke sa rozprestieral pohľad na panorámu mesta.

Počas popisovania všetkých podrobností zatváral muž ďalej od okna oči a predstavoval si celú scéneriu.

Jedno hrejivé popoludnie popísal muž pri okne okoloidúci sprievod. Hoci jeho spolubývajúci nemohol počuť kapelu - mohol ju pozorovať zrakom svojej mysle, vďaka spoločníkovi pri okne a jeho pestrému popisu.

Ubíhali dni, týždne, mesiace. Jedného rána zdravotná sestra priniesla do izby vodu na umytie oboch pacientov. Našla však telo bez života, telo muža na posteli pri okne, ktorý zomrel pokojne v spánku. Zavolala pomocníkov, aby telo odniesli. Tak skoro, ako sa len už to zdalo prijateľné, opýtal sa druhý muž, či by mohol byť posunutý na posteľ pri okne. Zdravotná sestra s radosťou zariadila výmenu, a keď sa uistila, že leží pohodlne, nechala ho osamote.

Pomaly a bolestivo sa oprel o jeden lakeť, aby sa prvýkrát za svoj pobyt pozrel na naozajstný svet vonku. Všetkými silami sa predklonil pre najlepší výhľad. Okno však čelilo len holému múru.

Muž sa spýtal zdravotnej sestry, čo viedlo jeho zosnulého spolubývajúceho k popisu tak nádherného vonkajšieho sveta. Sestra odpovedala, že muž bol slepý a nemohol vidieť ani tú stenu. Povedala: „Možno vás chcel len povzbudiť.“

Epilóg: Je to obrovská radosť robiť ostatných šťastnými, nezávisle na našej vlastnej situácii. Zdieľaný zármutok je polovica trápenia, ale keď sa zdieľa šťastie, tak sa násobí. Ak sa chcete cítiť bohatí, spočítajte si všetky vaše veci, ktoré si za peniaze nekúpite.

Z matriék cirkevného zboru od 1.12.2013 do 30.11.2014

Pokrstení

Matias Kollár (Chocholná – Velčice)
Lea Macharová (Chocholná – Velčice)
Olívia Hajduková (Košice)
Nela Kadlečíková (Melčice- Lieskové)
Júlia Múdra- Šebíková (Melčice- Lieskové)
Baldwin Dale Stanton (Austrália)
Samuel Staňák (Ivanovce)
Rebeka Králová (Melčice- Lieskové)
Timea Škulcová (Melčice- Lieskové)
Natalie Lažíková (Melčice- Lieskové)
Rebeka Fabianová (Ivanovce)
Martin Mikula (Chocholná – Velčice)
Sebastian Miškech (Chocholná – Velčice)
Adela Križková (Ivanovce)
Adam Križko (Dolné Srnie)
Adam Hurtoň (Adamovské Kochanovce)
Sebastian Kallo (Chocholná – Velčice)
Jaroslav Michalec (Melčice – Lieskové)

Konfirmovaní

Adam Fabian (Štvrtok)
Michal Kusenda (Ivanovce)
Alex Marušinec (Melčice- Lieskové)
Filip Minárech (Chocholná – Velčice)
Marek Piecka (Chocholná – Velčice)
Alžbeta Potočková (Adamovské Kochanovce)
Matej Valápka (Melčice – Lieskové)

Sobášení

Milan Gajdoš (Ivanovce) a Elena Murínová (Nitrianske Pravno)
Miroslav Hurtoň (Štvrtok) a Jana Šikudová (Melčice – Lieskové)
Peter Vido (Adamovské Kochanovce) a Veronika Ondrejčíková (Ivanovce)
Martin Kubín (Trenčianske Stankovce) a Martina Kotrhová (Chocholná – Velčice)
Lubomír Vrabel (Trenčina) a Nicolette Berková (Melčice – Lieskové)
Martin Gálik (Dubnica nad Váhom) a Ivana Šebeňová (Melčice – Lieskové)
Juraj Gajdošík (Ivanovce) a Gabriela Kapušová, r. Roková (Dubnica nad Váhom)

Pochovaní

Vladimír Kollár 85 r. (Melčice-Lieskové)

Anna Zverbíková, rod. Miklášová 71 r. (Melčice –Lieskové)

Juraj Ondrejčka 95 r. (Bratislava)

Anna Mikušáľová, rod. Križanová 98 r. (Chochoľná – Velčice)

Zuzana Kelešiová, rod. Straková 89 r. (Chochoľná – Velčice)

Zlata Pavlíková, rod. Ondrejčková 86 r. (Trenčín)

Anna Pavlíková, rod. Kútina 77 r. (Adamovské Kochanovce)

Anna Staňová, rod. Kallová 90 r. (Melčice – Lieskové)

Ján Surovský 85 r. (Chochoľná – Velčice)

Jaroslav Králik 71 r. (Chochoľná – Velčice)

Ján Antala 84 r. (Chochoľná – Velčice)

Milina Mikulová, rod. Adamčiová 78 r. (Chochoľná – Velčice)

Vladimír Lukáč 58 r. (Melčice – Lieskové)

Ján Haláček 82 r. (Chochoľná – Velčice)

Marta Pavlíková 66 r. (Adamovské Kochanovce)

Ján Chrenko 67 r. (Melčice – Lieskové)

Anna Michalčíková, rod. Fabianová 88 r. (Ivanovce)

Daniela Trandžíková, rod. Nováková 58 r. (Melčice – Lieskové)

Anna Adamkovičová, rod. Fábiková 84 r. (Adamovské Kochanovce)

Pavína Kadlečíková, rod. Matejovičová 90 r. (Ivanovce)

Na pobavenie a poučenie

Katechizmus

*Viete, čo znamená slovo **KATECHIZMUS**? Správnu odpoveď sa dozviete, ak v **texte, ktorý je citátom slov Martina Luthera**, doplníte správne písmenká, a potom ich zaradom vypíšete do prázdnych okienok.*

Prenesme sa duchom do jeho doby, do situácie, v ktorej bol a v kontexte toho prijímajme i tieto nasledujúce riadky.

Máme vážne ___ ríčiny tak často kázať a i žiadať a pr ___ siť kázať Katechizmus, lebo vidíme, že si mnohí myslia, že kate ___ izmus je jednoduché, ľahučké učenie, ktoré si hneď po prvom prečítaní zapamätajú a hodia knihu do kúta a priam sa hanbia prečítať si ju znova, lebo že všetko majú v knih ___ ch, z ktorých sa to môžu naučiť. Som ___ oktor a ka ___ atel' a som taký učený a oboznámený, ako všetci tí drží a ubezpečení dohromady, a predsa sa učim katechizmus ako dieť ___ a čítam si ho a hovorím od slova do slova každé ráno a keď mám čas, i Otčenáš, Desať Božích priká ___ aní, Ve ___ im v Boha, Žalmy atď., a ešte okrem toho denne čítam a študujem a jednak mi to nestačí, ako by som si prial a musím zostať dieťaťom a žiakom Katechizmu, čo ja rád robím.

Keď si takto každý deň čítame a nad tým uvažujeme, máme z toho mnoh ___ ovocie a úžitok, že pri takomto hovorení a meditovaní je prítomný Duch Svätý, ktorý nás stále viac a viac osvecuje a pou ___ uje, takže nám vždy viacej a viacej chu ___ í a si to zachováme, ako aj Kr ___ stus zasl'úbil: „Kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom me ___ e, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20)

Zaoberať sa Božím slovom, rozprávať a uvažovať o ňom veľmi činne pomáha aj proti diablu, svetu, telu a všetkým zlým m ___ šlienkam. Preto prvý žalm bl ___ hoslaví toho, kto „má ___ áľubu v záko ___ e Hospodinovom a o Jeho zákone dňom nocou premýšľ ___.“ Ver, že niet účinnejšej kadidelnice a kadidla proti diablu, ako keď sa zaoberáš Boží ___ i prikázaniami a Božím slovom, hovoríš si ich, spi ___ vaš alebo o ___ ich uvažuješ. Toto je ozajstn ___ svätená voda a znamenie, pred ktorým diabol ___ teká a ktorým ho možno zahnať. Teda už aj len pre toto máš s radosťou ___ ítať ti ___ to články, o ___ ich hovoriť, uvažovať a n ___ mi sa zao ___ rať, aj keby si mal z toho čo len ten osov a úžitok, že tým môžeš zahnať ___ iabla a zlé myšľ ___ enky; lebo on nemôže Božie slovo ani počuť, ani zniest'. A Boží ___ slovo nie je nejaká pros ___ onárodná rozprávka, ale, ako hovorí sv. Pavel „je moc Božia“ (R 1, 16) a to taká, ktorá spôsobuje diablu páľčivú b ___ lesť a ___ torá nesmierne posilňuje, potešuje a nám pomáha.

--	--	--	--	--	--	--	--

--

g							
---	--	--	--	--	--	--	--

--

--	--	--	--	--	--	--	--

Katechizmus sa rozdeľuje na malý a veľký. Malý katechizmus Martina Luthera pozná každý evanjelik. Obsahuje päť častok: Otčenáš, Desat' Božích prikázaní, Všeobecnú vieru kresťanskú, Krst svätý a Večeru Pánovu.

Veľký katechizmus nášho reformátora je verejnosti menej známy. Jeho obsahom je tiež práve týchto päť tém, ale podrobnejšie vyložených. Dnes sme si už z jeho úvodu pár myšlienok prečítali. Nasledujú Lutherove slová ohľadom sviatosti Večere Pánovej, v ktorej skrze posvätený chlieb a posvätené víno prijímame pravé telo a pravú krv nášho Pána Ježiša Krista. Ako je teda človek pripravený pristúpiť k nej?

Ak si povieš: „A čo, keď cítim, že nie som pripravený?“ Odpoveď: „To i mňa znepokojuje ešte ako pozostatok z pápežstva, keď sme sa veľmi sužovali, aby sme boli úplne čistí a aby Boh nenašiel na nás ani najmenšiu škvrnku. To nás urobilo takými bojazlivými, že sa každý desil a volal: - Beda, nie si hoden! Lebo tu prirodzenosť a rozum prirovnáva našu nehodnosť s veľmi vzácnym dobrodením a cíti sa ako blikavý lampáš pred skvúcim slnkom. A keďže toto vidí, váha a oddaľuje to, kým bude pripravený, a tak plynie týždeň za týždňom, polrok za polrokom. Ale ak hľadiš na svoju zbožnosť a čistotu a na to čakáš, aby ťa nič nehrýzlo, nebudeš môcť **nikdy** pristúpiť.“

Kto teda podľa Martina Luthera môže pristúpiť k Večeri Pánovej?

Odpoveď nájdeme v riešení tajničky:

1.									
2.									
3.									

1. Pán Ježiš mu uzdravil sluhu.
2. Učeník mal meno Šimon ...
3. Postavil koráb

6.									

4. Zabil brata, syn Adama a Evy

5. Prvé evanjelium je podľa ...

6. Všeobecná viera kresťanská

7. Syn Anny a Elkána

8. Pána Ježiša prosil o uzdravenie Dcéry (Lk 8)

7.									
8.									

12.									

9. Pán Boh je náš milosrdný ...

10. Bibliu máme denne ...

11. Čím bola obitá truhla zmluvy?

12. Od východu sa narodenému Spasiteľovi prišli pokloniť ...

19.									

13. Zaslúbená krajina

14. Rodisko Pána Ježiša

15. Chcel Pánu Bohu obetovať syna Izáka

16. Bol v bruchu veľkej ryby tri dni

17. Znamenie zmluvy s Nóachom, že už nikdy nebude potopa

18. Chlieb, ktorý Izraelci dostávali od Hospodina počas putovania púšťou

19. Aký život nám ponúka Pán Ježiš?

Pomôcka: č. 11 – 2M 25, 11

K Pánovmu stolu prichádzame na Jeho slovo, ktoré znie: Za vás sa vydáva, ... za vás sa vylieva. Ak si obťažovaný a cítíš svoju slabosť, choď ta s radosťou a dať sa občerstviť, potešiť a posilniť. Čím častejšie to bude, tým bude srdce teplejšie a vrelejšie, takže vôbec neochladne. *Toto nám odkazuje náš reformátor Dr. Martin Luther.*

A ešte jedna myšlienka, tentoraz *od Kathariny Schutz Zell* (1498-1562): „Dr. Martin Luther... vykreslil Pána Ježiša Krista mne a iným tak ľubezným spôsobom, že som myslela, že som bola vytiahnutá z hĺbok zeme, ba ukrutne trpkého pekla, do tak sladkého, ľubezného nebeského kráľovstva.

O obrátení

(spracované podľa knihy V Božej dielni od autora Carla Eichhorna, str. 120 - 123)

Obrátenie nespočíva v pocitoch, ale v podriadení vlastnej vôle vôli Božej. Obrátiť sa znamená dať sa najst' Pánom Ježišom. Či je obrátenie pozvoľné alebo udalosť okamihu, vždy je to v najhlbšej podstate Pánovo dielo. Autor rozoberá obrátenie Saula (Sk 9), keď hovorí, že človek môže byť navonok zbožný a za takého sa môže aj považovať, ale jeho srdce je pritom vzdialené, veľmi vzdialené od Boha. Preto sa musia obrátiť aj ľudia zbožní, takí, ktorým navonok nič nemožno vyčítať. Slušní, náboženské povinnosti plniaci si ľudia sa obrátia oveľa ťažšie ako stratení synovia (L 15, 28.31). Vnútorne obrátenie, premena srdca znamená, že tvrdý charakter sa mení na ohľaduplného človeka. Predtým tvrdý, zákonnícky, teraz milosrdný. Je to div milosti, keď je niekto zachránený z prepadliska hriechu. Je to zázrak, keď sa Božou milosťou obmäkčí a zlomí tvrdé srdce navonok spravodlivých ľudí. Príťažlivosť Božej milosti je premáhajúca, ale pritom neznásilňuje. Človek je zajatý, ale musí sa aj zo srdca odovzdať. Môže sa vzpierať, ale to má zlý koniec. Kiežby sme spoznali hodinu a deň, keď nás Božia milosť hľadá, a kiežby sme ju využili.

Budú nás možno trápiť mnohé otázky, podobne ako Saula. Najťažšou bola zrejme predstava: Čo povedia kňazi a zákonníci, keď sa stane Ježišovým učeníkom? Ved' patril k farizejom, k najprísnejšej elite židovstva. Kto mu mohol vytknúť niečo zlé? Po obrátení sa však ocitol na poprednom mieste medzi hriešnikmi (1 Tim 1, 15). Takto sa menia okolnosti, keď na dušu dopadne svetlo zhora. Srdce podľa prirodzenosti nie je schopné poznať vlastnú biedu, bez svetla Ducha Svätého je slepé, nemá a mŕtve v hriechoch. Samospravodlivý Saul musel zomrieť. To bol tuhý boj. Ten sa dial na modlitbe. Ku skutočnému obráteniu človek dospeje **iba na kolenách**. Obavy z mienky ľudí musia zhorieť v ohni tohto boja. Dovtedy bola modlitba pre Saula iba vecou návyku. Teraz to bol zápas s Bohom. Modliť sa musíme učiť dva razy. Najprv v škole rodičov, potom v škole Ducha Svätého. Iba ten, kto berie veci obrátenia a spasenia od samého začiatku s plnou vážnosťou, prichádza k cieľu.

Až po obrátení spoznám všetku temnotu svojej duše a som zhrozený pri pohľade na to, ako som sa v sebe mýlil. Predtým platilo: Som dobrý. Po obrátení platí: Ja som ten prvý z hriešnikov, celý môj predošlý život otrávil hriech. Každému, kto sa pod vedením Ducha Svätého dostane k tomuto poznaniu

Vetu doplníme zo zostávajúcich písmen prečítaním po riadkoch, keď vyčiarkneme slová: BOJ, CIT, DIETKY, DOBRÝ, EVA, HRIECH, JÓZUA, LÁSKA, MOCNÝ, MY, RIAD, RODNÝ, SRDCE, STON, STOTNÍK, ZLÝ.

R	O	D	N	Ý	Y	S	N	A	O	K
T	V	O	H	L	K	O	Ý	Á	T	Í
J	O	B	R	Á	T	E	N	I	E	N
Ó	R	R	I	S	E	R	C	A	V	T
Z	L	Ý	E	K	I	B	O	D	A	O
U	R	Á	CH	A	D	N	M	A	R	T
A	M	I	D	L	O	Y	S	T	I	S

Milodary na vydanie ročenky

od 1.decembra 2013 do 30. novembra 2014

Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Adamovské Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 15 €; Jaroslav Fabian (Melčice) 11,70 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; bratia a sestry z Ivanoviec 130 €; Bohuznáma rodina (Adamovské Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Velčice) 10 €; Bohuznámy brat (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Bošáca) 5 €; Bohuznáma rodina (Melčice-Lieskové) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 40 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; Anna Hrabovská (Chocholná) 5 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Trenčín) 5 €; Bohuznámy brat (Chocholná) 5 €; Bohuznámy brat (Chocholná) 5 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; rod. Mitanová (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; rod. Fabianová (Adamovské Kochanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 15 €; rodina Kelešiová (Chocholná) 20 €; Rodina Baďurová (Štvrtok) 15 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; rodina Kalloyá (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Adamovce) 10 €; Rodina Baďurová (Štvrtok) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 40 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10,- €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 10 €; rodina Jurčová (Melčice) 10 €; Eva Baňárová (Lieskové) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Anna Navrátilová (Adamovce) 3 €; Viera Fabianová (Adamovce) 5 €; Vladimír Mikuš st. ((Adamovce) 10 €; Vladimír Staňák (Adamovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 30 €; rodina Šebeňová (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; filiálka Lieskové 50 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Mária Michalcová (Chocholná) 10 €; Daša Červeňanská (Chocholná) 5 €; rodina Zbudilová (Chocholná) 10 €; Ján Pavlík (Melčice) 5 €; Svetozár Štefanec (Melčice) 10 €; Anna Staňáková (Melčice) 5 €; Emília Adašková (Melčice) 5 €; Milan Dedík (Melčice) 10 €; Dušan Novák (Melčice) 5 €; Jaroslav Fabian (Melčice) 7 €; Ludmila Knuťová (Melčice) 5 €; Dušan Michalička (Melčice) 10 €; (Melčice); Anna Drgová (Ivanovce) 10 € Helena Poláková (Ivanovce) 5 €; Adam Mačunka (Ivanovce) 5 €; Viera Mitanová (Ivanovce) 4 €; Ludmila Jurinová (Ivanovce) 5 €; Irena Bartoňová (Ivanovce) 15 €; Milan Polák (Ivanovce) 5 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 30 €; Bohuznáma sestra (Adamovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Anna Nováková (Melčice) 10 €; rodina Zaťková (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra z Melčíc 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; rodina Vašková (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina(Lieskové) 10 €

Ochotní darcovia prispeli na vydanie ročenky sumou 1130,70€. Úprimná vďaka!

Obsah

Úvodom.....	2
Základné informácie o Cirkevnom zbore.....	5
Srdečne vás pozývame.....	7
Kronika cirkevného roku 2013/2014.....	8
Naše spoločenstvá.....	50
Namiesto záveru.....	55
Z matrik Cirkevného zboru.....	56
Milodary.....	63

Historická fotografia oltára v našom kostole

**Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:
Lubomíra Adamčiová, Martin Augustín, Lucia Blažinská, Daša Fabianová,
Eva Kadlečíková, Eva Mikušat'ová, Ján Ochodnický, Ingrid Peťkovská,
Elena Šikudová, Slavomír Šíkuda**

Grafická úprava a tlač:
Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

Na detskom tábore sýtime dušu i telo

Vladko Staňák s mamou na SEŽ

V chráme Božom v Košariskách

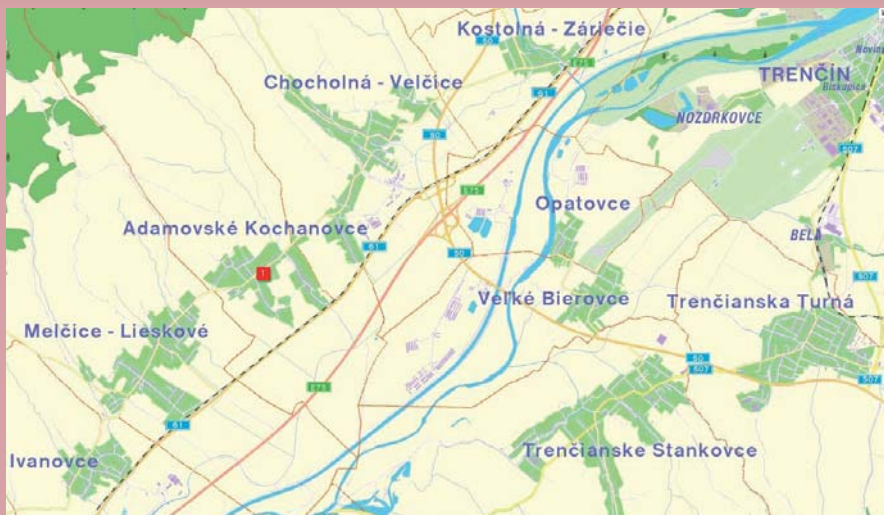
Výlet z detského tábora

*Spoznávanie Veľkého Slavkova
na konfirmačnej vikendovke*

Rodinná pohoda na Branči

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk